

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

---.---

Ὁδηγός διὰ τοὺς μετέχοντας
εἰς τὰς ἐτησίαις Συνόδους τῆς Δ.Ο.Α.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Πρόλογος
- Διεθνής 'Ολυμπιακή 'Ακαδημία
- 'Ιστορικόν τῆς ιδρύσεώς της
- Σκοποί καί ρόλοι τῆς Δ.Ο.Α.
- 'Ο Πρόεδρος τῆς Δ.Ο. 'Επιτροπῆς διὰ τήν Δ.Ο.Α.
- Τά θέματα τῶν 'Ομιλιῶν τῆς Δ.Ο.Α.
- Οἱ 'Ολυμπιακοί 'Αγῶνες καί ὁ Κουμπερτέν
- Οἱ ἀγῶνες θρησκεία τοῦ 20ου αἰῶνος
- Αἱ καλαί τέχναι καί οἱ ἀγῶνες
- Συμμετοχή καί λειτουργία τῶν Συνόδων τῆς Δ.Ο.Α.
- "Αφιξεις καί διαμονή τῶν ξένων εἰς 'Αθήνας
- 'Η τελετή ἐνάρξεως τῆς Συνόδου
- 'Από τὰς 'Αθήνας εἰς 'Ολυμπίαν

'Ολίγα 'Ιστορικά

- 'Ολυμπία
- Οἱ ἀρχαῖοι ἀγῶνες
τά ἀγωνίσματα
'Η παραμυή
- 'Αρχαιολογικά ἐνδιαφέροντα
(Σαλαμίς καί 'Ελευσίς, 'Αρχαία Κόρινθος,
Πελοπόννησος, 'Αργος, Τίρυς, Ναύπλιον,
'Επίδαυρος, Λέρνη, Ἄγιον, 'Ηλις, 'Ολυμπία,
"Ἄλσος Κουμπερτέν, Δελφοί κ.λ.π.)

Πρόλογος

Ὁ σκοπὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει τὸ παρὸν τεῦχος, εἶναι νὰ παράσχη ἀπαραιτήτους πληροφορίες περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς Διεθοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἀκαδημίας, τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει, τῆς συγκλήσεως καὶ λειτουργίας τῶν κατ'ἔτος συγκαλουμένων Συνόδων, ἐπὶ πλέον δὲ περιορισμένα ἱστορικά στοιχεῖα περὶ τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων τοὺς ὁποίους θὰ ἐπισκεφθοῦν οἱ ξένοι οὔτινες προτίθενται νὰ μετᾶσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Δ.Ο.Α.

Πιστεύομεν οὕτω ὅτι ἐπιθυμοῦντες νὰ προσέλθουν εἰς Σύνοδον τῆς Δ.Ο.Α. θὰ δυνηθοῦν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ παρόντος τεύχους νὰ προετοιμασθοῦν καταλλήλως καὶ τοῦτο θέλει ἀποβῇ πρὸς ὄφελός των καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὀργανωτῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ὀλυμπιακὴ Ἀκαδημία δὲν προτίθεται διὰ σειρᾶς μαθημάτων ἢ κύκλου σπουδῶν νὰ παράσχη γνώσεις εἰς τοὺς ἀκροατάς τῶν Συνόδων της, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν ὅπως καταστή πνευματικὸν κέντρον τοῦ διεθοῦς ἀθλητισμοῦ, ὅπου ἡ ἀνάπτυξις ἰδεῶν καὶ αἱ ἐλεύθεραι συζητήσεις θὰ ἀσκοῦν πρωτεύοντα ρόλον, ὥστε ἅπαντες οἱ μετέχοντες νὰ διδάσκωνται πῶς θὰ δυνηθοῦν καλλίτερον νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν διάδοσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἰδέας.

Διότι, τὸ κύριον ἔργον τῆς Δ.Ο. Ἀκαδημίας εἶναι ἡ διάδοσις τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως πρὸς ἐπέκτασιν εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἰδεολογίας. Οἱ δὲ ἀπώτεροι σκοποὶ τῆς ἰδεολογίας ταύτης, εἶναι ἡ ἐπικράτησις ἠθικῶν κανόνων εἰς τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν, ἥτις δίδει τὸ ἀληθές ἠθικὸν νόημα εἰς τὴν καθόλου ζωὴν. Οὕτω καταφαίνεται ἡ πραγματικὴ συμβολὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ γενικῶς, εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνὸς ἀνθρωπίνου ὄντος, ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερου καὶ εὐδαίμονος.

Τὸ παρὸν μικρὸν τεῦχος κατατοπίζει ἀρκούντως τοὺς μέλλοντας νὰ μετᾶσχουν εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Δ.Ο. Ἀκαδημίας, ἀλλὰ προσφέρει ἐπίσης καλὰς ὑπηρεσίας καὶ εἰς ἐκείνους, οὔτινες εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν πνεῦμα καὶ κατανοοῦν τὴν ἰδιαίτεραν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, τελειοποίησιν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος ἐνὸς νέου καθὼς καὶ εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνάτην προσπάθειαν καὶ δὲν θέλει φεισθεῖ δαπανῶν, ἵνα ἡ ἰδρυθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Διεθοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λειτουργοῦσα ἡτὰρ ἀπὸ τὴν σκιάν τοῦ Κρονίου λόφου καὶ παρὰ τὸ ἀρχαῖον Στάδιον τῶν Ὀλυμπίων, Διεθνὴς Ὀλυμπιακὴ Ἀκαδημία, ἀποβῇ τὸ πνευματικὸν κέντρον τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ καλλιεργήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρωπίνης ἐνότητος.

Διεθνής 'Ολυμπιακή 'Ακαδημία

'Ιστορικόν τῆς ιδρύσεώς της

'Η 'Ιδρυσις τῆς Διεθνoῦς 'Ολυμπιακῆς 'Ακαδημίας, ἀπεφασίσθη τὴν 28ην 'Απριλίου 1949 κατὰ τὴν Σύνοδον τῆς Διεθνoῦς 'Ολυμπιακῆς 'Επιτροπῆς εἰς Ρώμην καὶ κατόπιν μακρᾶς εἰσηγήσεως τοῦ κ. 'Ιω. Κετσέα μέλους τῆς Δ.Ο.Ε. διὰ τὴν 'Ελλάδα. 'Η πρότασις τοῦ κ. Κετσέα ἐκπροσωποῦντος τὴν 'Ελληνικὴν 'Επιτροπὴν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτὴ, καθωρίσθη δέ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῆς Δ.Ο. 'Ακαδημίας διὰ τὸ θέρος τοῦ 1961 ἵνα συμπέσῃ μὲ τὴν τελετὴν παραδόσεως τοῦ ἀποκαλυφθέντος ἀρχαίου τῆς 'Ολυμπίας σταδίου δαπάναις τῆς Γερμανικῆς 'Αρχαιολογικῆς Σχολῆς, πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν.

'Η παρατηρηθεῖσα καθυστέρησις λειτουργίας τῆς Δ.Ο.Α. ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949 μέχρι τοῦ 1961, ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς τῆς μεγάλης ἀδιαφορίας ἥτις εἶχε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν αὐτῶν ἐπιδειχθῇ ἐκ μέρους τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Επιτροπῶν τῶν διαφόρων Κρατῶν.

Διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ιδρύσεως τῆς Δ.Ο.Α. εἰργάσθησαν ἀόκνως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ 'Ελλην 'Ιω. Κετσέας μόνιμον μέλος τῆς Δ.Ο. 'Επιτροπῆς καὶ ὁ μέγας φίλος τῆς 'Ελλάδος, Διευθυντῆς τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς 'Αθλητισμοῦ τῆς Κολωνίας Δρ. CARL DIEM.

'Η πρώτη ἔμπνευσις ὑπάρξεως ἑνὸς πνευματικοῦ ὀργάνου τοῦ ὁποῖου κύριον ἔργον νὰ ἀποβῇ ἡ ἐπιστημονικὴ θεμελίωσις τῆς 'Ολυμπιακῆς 'Ιδέας, ὀφείλεται εἰς τὸν ἀνιδρυτὴν τῶν Συγχρόνων 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων Γάλλον Βαρῶνον Πιέρ ντέ Κουμπερτέν.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βαρῶνου Κουμπερτέν ἐκτός τῆς ἀνάγκης συνεχῶν ἀνταλλαγῶν ἐπὶ διεθνoῦς ἐπιπέδου τῆς πείρας τῆς ἀθλητικῆς τεχνικῆς, θὰ ἀπητεῖτο ἡ ὑπαρξις ἑνὸς κέντρου ἐρεῦνης δι' ὅλας τὰς βασικὰς ἐπιστήμας ἐπὶ τῶν ὁποῖων στηρίζεται ἡ διδασκαλία καὶ ἡ τεχνικὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἀπόδοσις, ἀλλὰ καὶ ἡ πνευματικὴ δύναμις ἥτις εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐδημιούργησε τόσον μέγαν θεσμόν διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπετεύχθη ἡ πολιτιστικὴ ἔνωσις τῶν 'Ελλήνων, ἡ συνεργασία τῶν λαῶν τῆς Μεσογείου καὶ ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀναμφισβητῶς προέκυψεν ὁ δυτικὸς σύγχρονος πολιτισμὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολιτισμὸν προῆλθεν ὁ ἀθλητισμὸς τῆς νεωτέρας ἐποχῆς.

'Ο Κουμπερτέν ἐπίστευεν. ὅτι ἡ σύγχρονος ἐκπαίδευσις θὰ ἐπιτύχῃ καλλίτερον τοὺς παιδαγωγικοὺς της σκοποὺς ἂν γίνῃ διὰ μέσου τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν θὰ ἀπητεῖτο κοινὴ ἐπιστημονικὴ προσπάθεια, ἥτοι ἓν Διεθνὲς 'Ολυμπιακὸν Κέντρον τὸ ὁποῖον θὰ εἰργάζετο διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ πνεύματος καὶ σώματος, ἀφοῦ ἡ 'Ολυμπιακὴ 'Ιδέα τείνει νὰ συγκεντρώσῃ εἰς φωτεινὴν δέσμην ὅλας τὰς ἀρχὰς αἵτινες συντείνουν εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου.

Καί ὁ συνεργάτης τοῦ 'Ιω. Κετσέα εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς Δ.Ο.Α.
DR CARL DIEM, ἔγραψε :

" Τόσχέδιον τοῦ κέντρου τούτου 'Ολυμπιακῶν σπουδῶν, ἤχθη κατό-
πιν ὑπὸ τῆς 'Ελληνικῆς 'Ολυμπιακῆς 'Επιτροπῆς πρὸς τὴν Διεθνῇ,
τό πρῶτον, κατὰ τό ἔτος 1947 (19 'Ιουνίου) καί ἐχαρκτηρίσθη
ὑπὸ τοῦ RUNDAGE ὡς " λίαν ἐνδιαφέρον. Βραδύτερον ὑπέβαλεν
ὁ Κετσέας ('Ιανουαρ. 1949) εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. ὑπόμνημα διὰ τὴν τε-
λικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὁποῦ εἶχον καί ἐγὼ συνεργασθῇ κατὰ
τὴν εἰς 'Αθήνας παραμονήν μου. 'Η 'Ελλάς θά ἦτο ὁ φορεὺς τῆς
ὀργανώσεως καί λειτουργίας τοῦ Κέντρου, ἡ δέ Δ.Ο.Ε. θά παρεῖ-
χε τὴν ὑψηλὴν της προστασίαν. 'Η Δ.Ο.Ε. ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως
τὴν παραδοχήν τῆς 'Ελληνικῆς προτάσεως....

Καί ἐπιλέγει εἰς τὸν λόγον του κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς πρώτης
λειτουργίας τῆς Δ.Ο. 'Ακαδημίας ὁ DR. CARL DIEM.

" Συνεπῶς καί εἰς τὴν ἡθικὴν, ἥτοι τὴν ὑποδειγματικὴν κοσμιό-
τητα ἐν τῷ ἀθλητισμῷ, εἶναι ἀφιερωμένη ἡ 'Ακαδημία αὕτη, καί
μέ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, τὸν δρόμον πρὸς ἕνα ἀνώτερον
ἀνθρωπισμόν, θέλομεν νά ἀρχίσωμεν τὰς ἐργασίας μας".

Οἱ σκοποὶ καί ὁ ρόλος τῆς Δ.Ο.Α.

Κύριον ἔργον τῆς Δ.Ο. 'Ακαδημίας εἶναι ἡ μέριμνα διὰ τὴν διατή-
ρησιν καί διάδοσιν τοῦ 'Ολυμπιακοῦ πνεύματος καί ἡ μελέτη καί
ἀφαρμογὴ τῶν παιδαγωγικῶν καί κοινωνικῶν ἀρχῶν τῶν ἀγῶνων,
συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας εἶχον θέσει οἱ ἀρχαῖοι
"Ἕλληνες καί οἱ ἀναβιώσαντες τὴν σύγχρονον 'Ολυμπιακὴν κίνησιν
μέ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Βαρώνου Κουμπερτέν.

'Ο ρόλος τῆς Δ.Ο. 'Ακαδημίας εἶναι νά ἀσχολῇται μέ τὴν μελέτην,
τὸν σαφῆ καθορισμόν τῶν ἀρχῶν τῆς 'Ολυμπιακῆς κινήσεως καί τὸν
καλλίτερον τρόπον συνεχοῦς καί εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τῶν
ἀρχῶν αὐτῶν εἰς τὴν ραγδαίως ἐξελισσομένην σύγχρονον ἐποχὴν μας,
ὅπως ἐφηρμόζοντο εἰς τὴν ἀρχαιότητα.

Φιλοδοξία τῆς Δ.Ο. 'Ακαδημίας πρέπει νά ἀποβῇ ἡ ἐστία δημιουρ-
γίας νέων ἐμπνευσμένων διδασκάλων, ὁπαδῶν καί κηρύκων τῆς
'Ολυμπιακῆς κινήσεως, οἱ ὁποῖοι μέ πίστιν καί ἐνθουσιασμόν
νά συνεχίσουν τό μέγα ἔργον τῆς διατηρήσεως τῆς ἀγνότητος τοῦ
'Ολυμπιακοῦ Πνεύματος. 'Επιθυμεῖ ἐξ ἄλλου ἡ Δ.Ο. 'Ακαδημία
ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνιαίας ἀντιλήψεως καί ἐρμη-
νείας τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀρχῶν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, διὰ νά μὴ
εἶναι δυνατὴ οὐδεμία παρανόησις, παράβασις, ἢ παρεκτροπὴ εἰς
τό μέλλον.

Κατὰ τὴν 58ην Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς 'Ολυμπιακῆς 'Επιτροπῆς
εἰς 'Αρχαίαν 'Ολυμπίαν τὴν 16ην 'Ιουνίου 1961, ὅτε ἐλειτούρ-

γησησε τό πρῶτον ὁ θεσμός τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἀκαδημίας, ὁ ἀείμνηστος CARL DIEM, ἔθεσεν εἰς τόν ἐναρκτήριο ῥόγον του ὡς ἐξῆς τό ἔργον καί τόν προορισμόν τῆς Δ.Ο. Ἀκαδημίας.

Ἐθεωρήσαμεν τήν σύνοδον ταύτην καί τό γεγονός τοῦτο ὡς ἀρκετικά σημαντικά, ἵνα συνενώσωμεν κάποτε πρός μίαν ἐξονυχιστικήν σύσκεψιν τοὺς Προέδρους τῶν Ἐθνικῶν Ὀλυμπιακῶν Ἐπιτροπῶν καί τοὺς τῶν Διεθνῶν Ἀθλητικῶν Εἰδικῶν ὀργανώσεων ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δ.Ο.Ε.

Τοῦτο θά παρεῖχε τήν δυνατότητα νά κινήθῃ τό ἐνδιαφέρον πρός ἓν ἔργον, τό ὁποῖον συνεδέετο τοπικῶς καί ἔδιδε εἰς τοὺς προέδρους τῶν Ε.Ο.Ε. τήν δυνατότητα νά ἴδουν μέ τοὺς ἰδίους ὀφθαλμοὺς τῶν τήν δρᾶσιν μιᾶς τοιαύτης Ἀκαδημίας.

Οὕτως ἔχει συνεπῶς ἡ σειρά γεννήσεως τοῦ σχεδίου, διὰ τό ὁποῖον ἐναπόκειται ἡμῖν νά ἐξασφαλίσωμεν τήν συνέχειαν.

Θά ἤθελα τώρα νά συγκεφαλαιώσω τήν γενικήν κατάστασιν τῶν προβλημάτων τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰς ἐπομένους θέσεις :

- 1.- Ὁ κόσμος βιομηχανοποιεῖται ὁλονέν περισσότερον.
- 2.- Ὁ πληθυσμός του αὐξάνει. Σήμερον ὑπάρχουν σχεδόν 3 δισεκατομμύρια ἄνθρωπων, καί εἰς 100 ἔτη θά ὑπάρχουν 13 δισεκατομμύρια.
- 3.- Χρεωστοῦμεν τά μέσα διαθρέψεως τόσων ἄνθρώπων εἰς μίαν εὐρείαν ἀνάπτυξιν τῆς τεχνικῆς μας.
- 4.- Ἡ ἀνάπτυξις αὕτη τῆς τεχνικῆς σημαίνει κατανομήν ἐργασίας, χρησιμοποίησιν μηχανῶν, ὑψηλῶς βιομηχανοποιημένην ζωήν.
- 5.- Ὅσον περισσότερον χρησιμοποιοῦμεν τὰς μηχανάς, τόσον περισσότερον ἀπομακρυνόμεθα τοῦ φυσικοῦ τρόπου ζωῆς, τόσον μικρότερα εἶναι ἡ καταβολή σωματικῶν δυνάμεων καί κινήσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ υἡεία.
- 6.- Μετὰ τῆς βιομηχανοποιήσεως αὐξάνει ἐνστικτωδῶς καί προωθείται εὐσυνειδήτως ἡ ἀνάγκη ἀθλήσεως ὡς σπουδαίου τμήματος τῆς αὐτομάτου σωματικῆς ὑγιεινῆς.
- 7.- Ἡ μηχανοποίησις τῆς ἐργασίας μειώνει τήν δυνατότητα ἀνθρωπίνης ἐπαφῆς. Ἐνταῦθα ἡ ἄθλησις εἶναι αὐτόματος κοινωνική ὑγιεινή.
- 8.- Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀθλήματος ἐπηρεάζεται σήμερον ἐκ τῆς ἀνάγκης προπονήσεως ὀργάνων (δρόμος ἀθλοπαιδιαί ἐπιβάλλουσαι δρόμους, ὀρειβασία κ.λ.π.) τό ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ρίζα τῆς εὐρίσκειται εἰς τό ὀρμέφυτον αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἀνθρώπου.
- 9.- Ἡ πτώχευσις τῆς κοινωνικῆς ἐπαφῆς διαταράσσει τήν συνάντησιν τῶν φύλων. Ἡ ἄθλησις χρησιμεύει ὡς ἀναπλήρωμα τῆς ἐλλείψεως συναναστροφῆς ἐν οἰκειότητι.

10.- 'Η μηχανοποιημένη διαβίωσις προκαλεῖ μίαν μεγαλυτέραν ἐπιβάρυνσιν τῶν νεύρων καί τῆς ταχείας ἀντιδράσεως. 'Η ἄθλησις χαλυβδώνει τὰ νεῦρα καί ἀναπληρώνει τὴν χανομένην ἐνωρίς ἀνάπτυξιν τῆς τέχνης τῆς κινήσεως.

11.- 'Η πλημμύρα ἐρεθισμῶν εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν παρήγαγεν ἓνα ὑψηλόλιγνον τύπον ἀναπτύξεως, ὅστις συνοδεύεται ἀπὸ πρόωρον ἡβην, πρό τῆς ὥρας νεανικᾶς ἀσθενείας, πρόωρους κυκλοφοριακὰς διαταραχὰς καί ἀπὸ ἓν ἀνακάτωμα τῶν φάσεων ἀναπτύξεως, σωματικῶν πνευματικῶν καί ψυχικῶν. 'Η ἄθλησις εἶναι τὸ δεδομένον μέσον ἐπαναφορᾶς τῆς ἁρμονίας ἐναντίον τῶν μειονεκτημάτων τῆς ὑπὸ τῆς τεχνικῆς γεννηθείσης ἐλλήψεως κινήσεως.

12.- 'Η μορφή τῆς ἀθλήσεως σήμερον ἐπηρεάζεται ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ, τοῦ δυναμένου νὰ μετρηθῇ, τοῦ δυναμένου νὰ τυποποιηθῇ.

13.- 'Ὡς ἀντίβαρον χρησιμεύει ὁ ἀγὼν μέ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως (ὀρειβάσις, σκί, πλεῦσις εἰς χειμάρους, ἀνεμοπορία κ.λ.π.).

14.- 'Ὡς μειονέκτημα τῆς βιομηχανοποιήσεως θεωρεῖται ἡ ἀπροσωποίησις τῆς μεθόδου ἐργασίας (ὁ αὐτός ἀπλοῦς χειρισμὸς ἐν ἀτέρμονι σειρᾷ), οἷσις τῶν ἐπαγγελματικῶς ἀσχολουμένων, ὕλισμός ἐναντι τῶν ἀξιών τῆς ζωῆς. "Ὅτι φέρει χρήματα ἔχει καλῶς .

15.- 'Η ἄθλησις καί ἡ κορύφωσίς της, οἱ 'Ολυμπιακοὶ 'Αγῶνες εἶναι μία αὐτόματος ὑγιεινὴ τῶν ἡθικῶν κανόνων, εἶναι περιοχὴ καί σχολὴ ἰδεαλισμοῦ καί οὕτω "ἐλατήριο τῆς ψυχῆς" (ORTEGA).

'Η προσπάθεια αὕτη νὰ τακτοποιηθῶσιν εἰς θέσεις τὰ προβλήματα τοῦ ἀθλητισμοῦ, δὲν ἐγείρει τὴν ἀξίωσιν, ὅτι συμπεριέλαβε τὰ πάντα. Συλλαμβάνει ὅσα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἴστανται πρό τῶν ὀφθαλμῶν μου ὡς ἀνάγκη καί θέλει νὰ παρακινήσῃ εἰς καλυτέρας θέσεις καί πληρεστέρας ἐπισκοπήσεις. 'Αλλὰ μοῦ φαίνεται ὡς ὀρθόν νὰ καταδείξω, πόσον ἐξαπλοῦται τὸ πεδίον διὰ μίαν διεθνῶς (διότι πρόκειται περὶ πράγματος ἀνεξαρτήτου τοῦ χρόνου καί ἀφορῶντος ὅλους τοὺς ἀνθρώπους) διευθυνομένης καί ἀπὸ παντοῦ ἐπισιπέτας δεχομένης 'Ακαδημίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ο. 'Επιτροπῆς
διὰ τὴν 'Ολυμπιακὴν 'Ακαδημίαν

Ὁ κ. AVERY BRUNDAGE, Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς 'Ολυμπιακῆς 'Επιτροπῆς, εἰς τὸν λόγον του τὸ ὅποῖον ἐξεφώνισεν εἰς 'Αθήνας τὴν 16ην 'Ιουνίου 1961, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως τῆς 'Ακαδημίας, ἐδήλωσεν :

" Ἐχομεν πολλὰ προβλήματα λόγῳ τῆς ραγδαίας ἀναπτύξεως τῶν ἀγώνων, διότι ἡ ἐθελοντικὴ μας ὀργάνωσις δὲν ἔχει ἀρκετὸν χρόνον διὰ νὰ διδάξῃ εἰς ὅλους τὰς 'Ολυμπιακὰς ἀρχάς."

" Ἡ Διεθνὴς 'Ολυμπιακὴ 'Επιτροπὴ ἔχει ἀναλάβει τὴν 'Ολυμπιακὴν

Κίνησιν, μέ καθήκον τήν διατήρησιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς καί τήν διαφύλαξιν καί ὑποστήρηξιν τῶν ἀρχῶν τῆς. Ὅφειλεμεν νά ἐπαναλάβωμεν καί νά καθορίσωμεν σαφῶς τοὺς στόχους μας καί, κατά συνέπειαν, νά συντάξωμεν τοὺς κανόνες μας, καί δέν ὑπάρχει καλῦτερος τόπος πρὸς ἐκπλήρωσιν τούτου ἀπὸ τήν Ἑλλάδα, μίαν ἀληθινὴν Ὀλυμπιακὴν χώραν."

" Οἱ στόχοι τῆς Ὀλυμπιακῆς κινήσεως, ὡς ἐτέθησαν ὑπὸ τοῦ βαρῶνου DE COUBERTIN, εἶναι ἡ εὐρεῖα καί γενικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἀνθρώπων, ὅπου τὰ ἀθλήματα, κυρίως μέ τήν χάριν, τὸ κάλλος καί τὰς ἡθικὰς των ἀρετάς, παίζουσι ἓνα ρόλον, ἀλλὰ μόνον ἓνα ρόλον. Οἱ ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες καί αἱ ἀγωνιστικαὶ δέν ἀποτελοῦν σταδιοδρομίαν - συνδέονται τυχαίως πρὸς τήν συμμετρικὴν καί ἀρμονικὴν, σωματικὴν, διανοητικὴν καί πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, εἶναι ἓνα συμπλήρωμα καί ὄχι ἓνας στόχος."

Τὰ ἀνωτέρω ἀποσπάσματα ἀπεικονίζουσι συνοπτικῶς τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἀκαδημίας. Μεταγενεστέρως, ὁ κ. AVERY BRUNDAGE, εἰς λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὸ 1964 κατὰ τὰς τελετὰς τῆς ἐκατονταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ PIERRE DE COUBERTIN, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Δέν ἔχει γίνεαι ἀκόμη γενικῶς ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ ἀναβίωσις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων δέν εἶναι παρὰ μόνον ἡ πρώτη φάσις τοῦ προγράμματος τοῦ COUBERTIN. Οἱ ἀγῶνες θὰ προεκάλουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Κυβερνήσεων, τῶν παιδαγωγῶν καί τοῦ κοινοῦ διὰ τήν κατάρτισιν ἐθνικῶν προγραμμάτων σωματικῆς ἀγωγῆς καί ἐρασιτεχνικῶν συναγωνιστικῶν ἀθλημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ συνέβαλλον εἰς τὸ ἔργον ἐκρίζωσεως τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας, καταπολεμήσεως τοῦ ὕλισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας καί ἐπανορθώσεως τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ αὐξανομένου ἐκβιομηχανισμοῦ καί τῆς ἀστικῆς διαβιώσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι κα-
ταστρεπτικὰ διὰ τήν ὑγείαν καί τήν ἡθικὴν. Ἐπὶ πλέον διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἰδέας, ἡ ὁποία ἦτο αὐστηρῶς ἐθνικὴ εἰς ὅλας τὰς χώρας, θὰ ἐδημιούργουν καί θὰ ἀνέπτυссον τὴν διεθνῇ φιλίαν καί καλὴν θέλησιν. Ἡ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία τῶν Ἀγῶνων μᾶς ἐπιτρέπει τώρα νά συγκεντρωθῶμεν ἐπὶ τῶν εὐρυτέρων καί σημαντικωτέρων φάσεων τοῦ ὀνείρου τοῦ COUBERTIN."

Τὸ ρητὸν τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Πεννηλβανίας, τὸ ὁποῖον υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ PIERRE DE COUBERTIN, εἶναι ἡ κατευθυντήριος ἀρχὴ τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως. Τοῦτο διδάσκει ὅτι/πλέον σημαντικὸν πρᾶγμα δέν εἶναι ἡ νίκη ἀλλὰ ἡ συμμετοχὴ καί ὅτι ὁ ἀγὼν πρέπει νά εἶναι δίκαιος ὅπως καί εἰς τὴν ζωὴν.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΜΙΛΙΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ σκοπὸς τῶν ὁμιλιῶν εἶναι νὰ διδάξουν καὶ νὰ ἐμφυσήσουν τὸ ἀληθινὸν Ὀλυμπιακὸν πνεῦμα. Ἀσχολοῦνται μὲ θέματα τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων ἀγώνων, ὡς καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν συγχρόνων Ἀγώνων καὶ ἀθλημάτων καὶ τῆς συμβολῆς των εἰς τὴν ἀγωγὴν τῆς νεότητος. Ἐπίσης περιλαμβάνονται ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἰδεολογία τῶν Ἀγώνων καὶ ἡ ἐπίδρασις των ἐπὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς δημιουργίας χάρις εἰς αὐτάς, πνευματικῶν ἀξιῶν. Ἐπίσης πολλοὶ ὁμιλισταὶ εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς ἐπιστημονικὰ καὶ ἱατρικὰ θέματα σχετικὰ πρὸς τὸν ἀθλητισμόν.

Ἐπίσης διοργανώνονται καὶ σεμινάρια. Ἐρωτήσεις ἀκολουθοῦν τὰς ὁμιλίας. Ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὰς συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι συχνὰ λαμβάνουν χώραν ἐν πρώτοις ἐντὸς τῶν ὁμάδων ἰδίως γλώσσης καὶ ἀργότερον συντονίζονται εἰς μίαν πλήρη συζήτησιν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν διερμηνέων. Αἱ ὁμιλισταὶ γίνονται εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἢ γαλλικὴν, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ ἐπίσημοι γλῶσσαι τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ γίνονται καὶ ἐξαιρέσεις. Μεταφράσεις ὅλων τῶν ὁμιλιῶν δίδονται εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν καὶ ἑλληνικὴν καὶ ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ταυτόχρο-νος μετάφρασις.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Παρήλθον 70 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς πραγματοποιήσεως ἐνὸς ὀνειρίου, δηλαδὴ ἀπὸ τότε πού ἔλαβον χώραν οἱ πρῶτοι σύγχρονοι Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες εἰς Ἀθήνας, κατὰ τὸ 1896.

Ἡ διάρκεια τῶν 70 ἐτῶν δέν εἶναι τίποτε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἐν τούτοις, ἐάν ἐξετάσωμεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μικροῦ τούτου χρονικοῦ διαστήματος, θά πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τοῦτο εἶναι καταπληκτικόν. Ὅταν τὸ 1894, ὁ PIERRE DE COUBERTIN ἐπρότεινε τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἀρχαίου θεσμοῦ, ἦτο ἴσως ὁ μόνος ὁ ὁποῖος προέβλεψε τὸ μεγαλεῖόν του εἰς τὸ μέλλον καὶ ἴσως ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἐπίστευσεν ὅτι κάποτε τὸ πραγματικὸν Ὀλυμπιακὸν πνεῦμα θά συνεκέντρωνεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὅτι οἱ "Ἀγῶνες διὰ τὸν κλάδον κοτίνου" θά ἐνδιέφερον τόσον πολὺ ὅλας τὰς φυλάς καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα.

Ἡ λανθασμένη ἄποψις ὅτι σκοπὸς τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως εἶναι ἡ διεξαγωγή Ἀγώνων ἔχει συχνὰ ἐπικρατήσει. Ἀντιθέτως, ἡ διοργάνωσις τῶν Ἀγώνων ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν διάδοσιν καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως. Κατὰ τὸν PIERRE DE COUBERTIN, ἡ προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου ἔπρεπε νὰ στραφῇ πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἐθνικὰ προγράμματα σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ ἀγωνισμάτων δέν προωθοῦν μόνον τὴν ὑγείαν καὶ ρώμην τῆς

νεότητος ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀλλ' ἐπίσης, πρᾶγμα τό ὅποῖον ἔχει πολύ μεγαλυτέραν σημασίαν, συντελοῦν εἰς τήν διὰπλασιν καλυτέρων πολιτῶν, ἐφ' ὅσον ἡ συμμετοχή εἰς ἀγῶνας, ὑπό κατὰλληλον καθοδήγησιν, δύναται νά ἐπηρεάσῃ πολύ εὐνοϊκά τήν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος καί τῆς προσωπικότητος. Οἱ νέοι πρέπει συνεχῶς νά προσπαθοῦν νά βελτιώσουν τὰς σωματικές των ἱκανότητας, ἴσως καί χωρίς τήν ἐνδεχομένην προοπτικήν νά κατορθώσουν νά διακριθοῦν εἰς προσεχεῖς Ἀγῶνας ὑψηλοῦ ἐπιπέδου.

Ἀπό τήν ἐποχήν τῆς ἀναβιώσεως τῶν συγχρόνων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, κατεβλήθησαν συνεχῶς πολλαί προσπάθειαι διὰ νά καθορισθῇ σαφῶς ἡ σημασία τοῦ ἐρασιτεχνισμοῦ. Ὅλοι ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ Ὀλυμπιακά Ἰδεώδη εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ἄνευ ἐρασιτεχνικῆς ἰδεολογίας τό Ὀλυμπιακόν ἔργον δέν θά εἴχε πολλούς λόγους ὑπάρξεως καί θά ἔχανε τό ἐκπαιδευτικόν, αἰσθητικόν καί ἠθικόν κῦρος καί σημασίαν του.

Ὁ PIERRE DE COUBERTIN εἰς ἓνα ἐκ τῶν βαρυσημάντων λόγων του εἶπεν : "Δυστυχῶς, ὁ ἐρασιτεχνισμός δέν εἶναι ἓνας στεγνός κανὼν. Εἶναι ἓνα συναίσθημα. Εἶναι μία κατὰστασις τῆς ψυχῆς. Διὰ τόν λόγον τοῦτον, δέν δυνάμεθα νά τόν περιορίσωμεν εἰς τὰ στενά ὅρια ἐνός ὀρισμοῦ. Θά ξεχειλίσῃ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις."

Ὁ κ. BRUNDAGE, Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐδήλωσεν ὅτι "ὁ ἐπαγγελματικὸς ἀθλητισμός διενεργεῖται κυρίως διὰ τοὺς θεατάς, ἐνῶ ὁ ἐρασιτεχνικὸς ἀνήκει εἰς τόν ἴδιον τόν ἀθλητήν, ὁ ὅποῖος ἀσκεῖται διὰ τήν ὑγείαν του, τήν εὐημερίαν του, τήν προσωπικήν του ἱκανοποίησιν καί τήν χαράν. Ὁ ἐρασιτέχνης εἶναι ἓνας ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ἐνῶ ἓνας ὑπάλληλος πρέπει νά συμμορφώνεται πρὸς τὰς διαταγὰς".

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ 20οῦ ΑΙΩΝΟΣ

Ἀπό τήν ἀρχήν, προεβλέπετο ὅτι ἡ Ὀλυμπιακὴ Κίνησις ἔπρεπε νά συμπεριλάβῃ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅλας τὰς φυλάς, ὅλα τὰ ἄτομα ἄνευ διακρίσεως ἢ θρησκευτικῆς ἢ πολιτικῆς δεσμεύσεως, ἐφ' ὅσον εἶχαν ἀποδεχθῇ τὰ Ὀλυμπιακά Ἰδεώδη.

Διὰ τῆς πραγματοποιήσεως Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ἐπετεύχθη μία ἐν τῇ πράξει ἐπίδειξις τῶν στόχων τῆς Κινήσεως. Δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς μεγάλας ομάδας ἀνθρώπων νά ἀκολουθήσουν τήν εὐγενῆ ἄμιλλαν ἀντιπροσώπων ἐκ διαφόρων χωρῶν, νά ἐκτιμήσουν τήν ἀξίαν τῆς ἀθλητικῆς πειθαρχίας.

Ὁ PIERRE DE COUBERTIN ἐπιθυμοῦσε νά μεταφυτεύσῃ καί νά συνεχίσῃ τό εἰρηνικόν φεστιβάλ τῶν ἀρχαίων Ἀγώνων, ὅταν προσδιώρισε τόν τελετουργικόν χαρακτῆρα τῶν συγχρόνων Ἀγώνων. Κατά τήν ἀρχαιότητα οἱ Ἀγῶνες εἶχαν θεῖαν προέλευσιν

καί διετήρουν πάντοτε τέν θρησκευτικόν των χαρακτήρα. Ἀπό μίαν ἄποψιν, τοῦτο ἰσχύει περίπου καί διά τούς συγχρόνους Ἀγῶνας. Ὁ κ. AVERY BRUNDAGE, ὡς Πρόεδρος τῆς Δ.Ο.Ε., εἰς ἓνα μήνυμά του κατὰ τήν τελετήν ἐνάρξεως τῆς 6ης (1966) Συνόδου τῆς Ἀκαδημίας, ἐξέφρασε τοῦτο θαυμασίως ὅταν εἶπεν:

"Ἡ Ὀλυμπιακή Κίνησις εἶναι μία θρησκεία τοῦ 20οῦ αἰῶ-
νος, μία θρησκεία μέ παγκόσμιον ἀπήχησιν, ἡ ὁποία ἐνσωμα-
τώνει ὅλας τάς βασικὰς ἀξίας τῶν ἄλλων θρησκειῶν, μία σύγ-
χρονος, ἐνδιαφέρουσα, ἰσχυρά, δυναμική θρησκεία, ἡ ὁποία
ἐλκύει τούς νέους ὅλου τοῦ κόσμου".

"Ἐδῶ δέν ὑπάρχει ἀδικία κἄστας, φυλῆς, οἰκογενείας,
πλούτου. Δέν ὑπάρχει διάκρισις, φυλετική, θρησκευτική ἢ
πολιτική. Εἰς τόν ἀθλητικόν στίβον, ἕκαστος ἐπιτυγχάνει
ἢ ἀποτυγχάνει ἀναλόγως τῆς ἀξίας του. Οὐδεὶς δύναται νά
ἐπωφεληθῇ τῶν Ἀγῶνων. Ὁ ἐρασιτεχνισμός, ἡ ἀγάπη διά τό
ἐπίτευγμα, διά τήν ἀνταμοιβήν, ὁδηγεῖ πρός τήν ἐπιτυχίαν
εἰς ὅλους τούς τομεῖς. Ἡ σωματική ἐξάσκησις διατηρεῖ τήν
ὑγείαν. Ὁ κώδιξ τῶν ἀθλητῶν εἶναι Χρυσοῦς Κανὼν. Ἡ φιλι-
κή συγκέντρωσις ἐπὶ τοῦ ἀθλητικοῦ πεδίου ὁδηγεῖ εἰς τήν
ἀμοιβαίαν κατανόησιν καί εἰρήνην. Ἐάν ἐρευνήσωμεν τήν ἱ-
στορίαν, δέν θά εὕρωμεν οὐδένα σύστημα ἀρχῶν, τό ὁποῖον νά
ἐξηπλώθη τόσον πολύ ἢ τόσον ταχέως ὅσον ἡ λαμπρά φιλοσοφία
τοῦ COUBERTIN. Αὐτός ἤναφε τήν δᾶδα, ἡ ὁποία θά φωτίσῃ τόν
κόσμον".

ΑΙ ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Εἰς τούς ἀρχαίους Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας παρευρίσκοντο
οἱ μεγαλύτεροι φιλόσοφοι, ποιηταί, ἱστορικοί, συγγραφεῖς
καί τραγωδοί καί ἀπήγγελλον δημοσίως τὰ δημιουργικά των
ἔργα τέχνης, καί οἱ θεοί τῆς ἀρχαιότητος τούς ἔδιδον τήν
εὐλογίαν των, ὡς καί εἰς τούς νικητάς καί ἀθλητάς.

Ὁ PIERRE DE COUBERTIN ἐπιθυμοῦσε πολύ οἱ σύγχρονοι
Ἀγῶνες νά περιλαμβάνουν ἄλλας πνευματικὰς ἐκδηλώσεις ἐκτός
τῶν ἀθλητικῶν, πρᾶγμα τό ὁποῖον ὑπεστήριξαν καί οἱ Πρόεδροι
τῆς Δ.Ο.Ε. καί τῆς Δ.Ο.Α. καί αἱ περισσότεραι Ἐθνικαί Ὀ-
λυμπιακαί Ἐπιτροπαί.

Μεταξύ 1908 καί 1948, οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες περιελάμ-
βανον, εἰς διαφόρους βαθμούς, διαγωνισμούς τέχνης μέ ἔπα-
θλον Ὀλυμπιακά μετάλλια, εἰς τομεῖς ὡς ἡ ἀρχιτεκτονική,
ἡ γλυπτική, ἡ ποίησις, ἡ πεζογραφία καί ἡ ζωγραφική, ὑπό
τόν ὅρον ὅμως τό θέμα νά ἀναφέρεται εἰς τόν ἀθλητισμόν.
Ὁ ἴδιος ὁ COUBERTIN παρουσίασεν ἓνα δοκίμιον, τό ὁποῖον
ἐκέρδισε τό χρυσοῦν μετάλλιον, ἃν καί ὑπέγραφε μέ ψευδώνυ-
μον/ο ^{ἡγ}πραγματικὸς συγγραφεὺς δέν ἀνεκαλύφθη παρά μόνον πολ-
λὰ ἔτη ἀργότερον. Εἰς τὰς συγχρόνους Ὀλυμπιάδας, αἱ πόλεις,

όπου λαμβάνουν χώραν οί 'Αγώνες, συνδυάζουν καί μίαν έκδήλωσιν έκθελώσεως ή λαϊκής τέχνης, κυρίως υπό μορφήν έκθέσεων. Ποιαύται έκθελώσεις καί διαγωνισμοί, εάν είναι δυνατόν νά οργανωθοῦν, συντείνουν εἰς τήν σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξύ τῶν ἐθνῶν, ὄχι μόνον εἰς τόν τομέα τῶν σωματικῶν καί ἀθλητικῶν προσόντων, ἀλλά καί εἰς τόν πνευματικόν.

Τά θέματα τοῦ Θεσμοῦ τοῦ 'Ερασιτέχνου καί τῶν πνευματικῶν έκθελώσεων τῶν 'Ολυμπιάδων εἶναι βασικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τήν 'Ακαδημίαν καί τούς συμμετέχοντας εἰς αὐτήν. 'Οφείλομεν νά παρατηρήσωμεν ὅτι καί τά δύο δέν εἶναι στατικῆς φύσεως, ἀλλά ἀντικατοπτρίζουν τήν εἰκόνα τῶν ἐποχῶν, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλονται μέ ἐπιταχυνόμενον ῥυθμόν ἐν συγκρίσει πρὸς τό παρελθόν.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΤΗΣ Δ.Ο.Α.

Τρόπος διαβιώσεως

Εἶναι ἐπιθυμητόν ὅπως ὁ γενικός τρόπος διαβιώσεως κατὰ τὰς Συνόδους εἶναι λιτός καί ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τό γαλήνιον περιβάλλον τοῦ θεῖου τούτου τοπίου.

Οἱ κοιτῶνες, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποιεῖσθαι διὰ πρώτην φοράν τό 1967 καί οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν ἀκόμη συμπληρωθῇ περιλαμβάνουν 4 ἢ 8 κλῖνας. Ὑπάρχουν ἐπίσης πλήρεις χῶροι ὑγιεινῆς, λουτρά καί ἀποχωρητήρια, ὡς καί συρτάρια διὰ τόν ἱματισμόν καί ἐσοχαί μέ κρεμάστρας. Εἰς τά δωμάτια, ὑπάρχει ἄφθονον θερμόν ὕδωρ διὰ τό πλύσιμον καί τήν πλύσιν τοῦ ἱματισμοῦ.

Ἡ 'Ακαδημία διαθέτει κολυμβητήριον εἰς τόν περίβολόν της.

Τό πρόγραμμα διὰ τήν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων εὐρίσκεται ὑπό ἐκτέλεσιν.

Ἔως τό τέλος τοῦ 1968, τό ποσόν τῶν 45 ἐκ. δραχμῶν ἦτοι 1,5 ἐκ. δολλάρια, ἐδαπανήθη πρὸς τόν σκοπόν τοῦτον. Κατά τά ἐπόμενα ἔτη διωργανώθη μία δεκαπενθήμερος Σύνοδος μέ μέσον ἀριθμόν συμμετεχόντων μεταξύ 120 καί 140, καί μέ ὁμιλητάς καί συμμετέχοντας οἱ ὁποῖοι προήρχοντο ἐκ 25 - 30 χωρῶν.

Ἡ φιλοδοξία ὅμως τῆς 'Ελληνικῆς 'Επιτροπῆς 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων εἶναι νά ἀντιπροσωπευθοῦν ὅλαι αἱ χῶραι αἱ ὁποῖαι ἔχουν 'Επιτροπήν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων.

Ἀπό τῆς ἰδρύσεώς της, ἡ Δ.Ο.Α. ἐζήτησε τήν συμπαράστασιν τῆς Δ.Ο.Ε., ἡ ὁποία ἔθεσε τήν 'Ακαδημίαν ὑπό τήν αἰγίδα της. Ἡ Διεθνὴς 'Ολυμπιακή 'Επιτροπή συνέστησε μίαν Συμβουλευτικὴν Ὑποεπιτροπήν ἐκ μελῶν της, ἡ ὁποία παρέχει ἡθικὴν συμπαράστασιν καί παρακινεῖ ὅλας τὰς ἐθνικάς 'Ολυμπιακάς 'Επιτροπὰς καί τά ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα νά

ἀποστέλλουν φοιτητάς, ἐξ ὅλων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου εἰς τὰς Συνόδους τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ πρόθεσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἶναι νά καταστῇ ἡ Ἀκαδημία διεθνὲς πνευματικὸν ἀθλητικὸν κέντρον διεθνοῦς ἐπιπέδου, ὅπου θὰ ὀργανώνωνται πολλαὶ Σύνοδοι κατ' ἔτος, τόσον διεθνοῦς ὅσον καὶ τοπικῆς φύσεως.

Ἡ Δ.Ο.Α. ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἡ ὁποία ἐπωμίζεται καὶ τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας καὶ τῆς συντηρήσεώς της.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος εἶναι μέλος τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ Ὀλυμπιονίκης, εἶναι ὁ Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐπεσκέφθη συχνά τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὰς Συνόδους της, διέμεινεν πολλὰς ἡμέρας ἐκεῖ, παρηκολούθησεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν λειτουργίαν καὶ τό ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐξεφώνισεν ἐπίσης λόγους. Παρευρέθη τακτικὰ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορίας, ἐπέδειξε μεγάλον ἐνδιαφέρον καὶ ἦτο πλήρως ἐνημερωμένος πάντοτε ὅσον ἀφορᾷ τὰς λεπτομερείας.

Ἡ Ἀκαδημία διευθύνεται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἐφορία. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων διὰ μίαν τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τοῦ δευτέρου ἔτους ἐκάστης Ὀλυμπιάδος. Ὁ Πρόεδρος της εἶναι ΕΧ ΟΦΦΙ- CIO μέλος τῆς Δ.Ο.Ε. Ὁ νῦν Πρόεδρος εἶναι ἡ Α.Β.Υ. ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος τοῦ Ἀννοβέρου LL.D.

Ἡ Ἐφορία προγραμματίζει καὶ προπαρασκευάζει τὰ προγράμματα τῶν Συνόδων καὶ ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων πρὸς ἔγκρισιν καὶ πρὸς λήψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων πρὸς ἐκτέλεσίν των.

Ἐκτός τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας, ἐπίτιμα μέλη καὶ προσωπικότητες, κυρίως ὁμιληταί, καλοῦνται νά συμβάλουν εἰς τὴν διενεπείρῳσιν τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ο.Α.

Γεύματα

Τὴν πρωΐνὴν ἐκουσίαν γυμναστικὴν ἀκολουθεῖ τὸ πρόγευμα κατὰ τὰς 8 π.μ., τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τσάϊ ἢ καφέ, ἓνα αὐγόν, ἄρτον, βούτυρον καὶ γλυκόν. Τὸ γεῦμα προβλέπεται διὰ τὰς 1.00 ἢ 1.30 μ.μ. (μέ δυνατότητα δευτέρας μερίδος). Ἀναψυκτικὰ προσφέρονται κατὰ τὰς 4.30 μ.μ. καὶ τὸ δεῖπνον συνήθως κατὰ τὰς 8.00 μ.μ. Ἄν καὶ κυρίως ἑλληνικά, τὰ ἐδέσματα ἔχουν κάπως τροποποιηθῇ οὕτως ὥστε νά ικανοποιοῦν ὅλας τὰς ἐθνικότητας. Εἶναι νόστιμα καὶ ὑγιεινά.

Ὀμιλαὶ καὶ Σεμινάρια

Συνήθως τὴν πρωΐαν λαμβάνουν χώραν δύο ὁμιλαὶ, αἱ ὁ-

ποῖται δέν ὑπερβαίνουν τά 40 λεπτά ἐκάστη καί ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀρχίζει κατὰ τὰς 8.30 π.μ. Ὁρισμένοι ὁμιλῆται ἀκολουθοῦνται ἀπό ἐρωτήσεις, ἀλλά τό μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐρωτήσεων καί σχετικῶν σεμιναρίων προβλέπεται διὰ τὰ ἀπογεύματα. Οὕτω, αἱ πρωῖναί συνεδριάσεις ὀφείλουν νά λήγουν κατὰ τὰς 11.00 π.μ.

Ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία ἀρχίζει εἰς τὰς 5.30 μ.μ. καί διαρκεῖ περίπου μίαν καί ἡμίσειαν ὥραν. Μετὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν, προσφέρεται μέγας ἀριθμὸς παιχνιδίων. Ὁργανώνονται ἀγῶνες πετοσφαίρας, καλαθοσφαίρας, ἐπιτραπέζιου ἀντισφαίρισεως ἢ κολυμβήσεως εἰς τό κολυμβητήριον.

Κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ὁ καιρὸς εἶναι θερμὸς, ὅχι ὅμως ὑπερβολικῶς, καί τό κολυμβητήριον ἐλκύει πολλοὺς συμμετέχοντας. Δι' νύκτα εἶναι δροσεραὶ ἀκόμη καί τὸν Αὐγουστον.

Οἱ συμμετέχοντες

Οἱ προτιθέμενοι νά συμμετάσχουν πρέπει πρῶτον νά ὑποβάλουν αἴτησιν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Ὀλυμπιακὴν Ἐπιτροπὴν τῆς χώρας των. Τοῦτο ἔχει ὡς μόνον σκοπὸν νά ἐξασφαλίσῃ τὴν διατήρησιν τῆς πνευματικῆς στάθμης εἰς ὕψηλόν ἐπίπεδον. Μελετᾶται μάλιστα καί ἡ ἰδέα ὑποχρεωτικῶν ἐξετάσεων συμμετοχῆς ὡς καί ἀπονομῆς διπλώματος (διαφορετικοῦ τοῦ διπλώματος συμμετοχῆς) κατὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων.

Τὰ κτίρια

Ὅταν ἀποπερατωθοῦν, τὰ κτίρια τῆς Ἀκαδημίας θά δύνανται νά στεγάσουν 300, 400 ἢ καί περισσοτέρους. Κατ' ἀρχὴν, ἐν τούτοις, ἡ Ἀκαδημία θεωρεῖ ὅτι ὁ ἰδανικὸς ἀριθμὸς διὰ τὰς Συνόδους τοῦ θέρους πρέπει νά εἶναι περιορισμένος, οὕτως ὥστε νά ὑπάρχῃ ἡ καλυτέρα δυνατὴ ἐπαφή μεταξὺ ὁμιλητῶν καί συμμετεχόντων καί τό μέγεθος τῶν ὁμάδων μελέτης τῆς ἰδίας γλώσσης νά εἶναι τό καταλληλότερον.

Ἔργασία καί στάθμη

Ἡ Διεθνὴς Ὀλυμπιακὴ Ἀκαδημία ἔχει συνείδησιν ὅτι ἡ ἐργασία της πρέπει συνεχῶς νά βελτιώνεται. Δέν πρέπει νά κοιμᾶται ἐπὶ τῶν δαφνῶν της. Ὑπάρχει, παραδείγματος χάριν, τό θέμα ἐξευρέσεως τῆς ὀρθῆς ἰσορροπίας δι' ἐκάστην Σύνοδον εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῶν ὁμιλιῶν διὰ νά καλυφθῇ ἡ πνευματικὴ καί διανοητικὴ πτυχὴ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας, κατὰ τρόπον ὥστε νά δίδονται γνώσεις ἰδίου ἐπιπέδου εἰς ἕναστον συμμετέχοντα ἐκάστης Συνόδου, καί συγχρόνως ὅμως νά προστίθενται νέα ὕλη, νέα πτυχαὶ καί νέα προβλήματα πρὸς συζήτησιν.

Ἐλπίζομεν ὅτι δι' ἐκάστην Σύνοδον θά ἐπιτευχθῇ ἡ ἰδίᾳ ἀναλογία μεταξὺ τῶν διαφόρων στόχων καί ἰδεολογιῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς Κινήσεως σχετικῶς πρὸς ἱστορικά καί τεχνικά θέματα, ὡς καί ἐπίσης μία ἀνασκόπησις τῆς γενικῆς εἰκόνης καί τῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἀθλητισμοῦ εἰς τὰ διάφορα κράτη, τῶν μεθόδων ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων, τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καί τῶν ὠφελειῶν αἱ ὁποῖαι προκύπτουν.

Τό χωρίον τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας

Τό χωρίον τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 15 ἕως 20 λεπτῶν περὶ ἀπὸ τὸν περίβολον τῆς Ἀκαδημίας καί ἐν μέσῳ μαγευτικοῦ περιβάλλοντος. Εἰς τὴν ἀρχήν, ἀριστερά, πλησίον τῆς ὁδοῦ εὐρίσκονται τὸ ἀρχαῖον στάδιον καί ἡ Ἱερὰ Ἀλτις μέ τὰ ἐρεῖπια τῶν ναῶν. Δεξιὰ, ὑψώνεται ὁ χαμηλὸς κωνικός Κρόνιος Λόφος ἐκ τοῦ ὁποῖου ὁ Ζεὺς, Πατὴρ τῶν Θεῶν καί τῶν Ἀνθρώπων καί προστάτης τῶν Ἀγώνων, εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν ἀφιερωμένοι, παρηκολούθη τοὺς Ἀγῶνας. Τό χωρίον εἶναι κυρίως τουριστικόν καί ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων του δέν φθάνει τοὺς χιλίους. Παρ' ὅλα τὰ πολυπληθῆ καταστήματα, τουριστικά καί ἄλλα, ἔχει διατηρήσει τὸ τοπικόν χρῶμά του καί τὴν χάριν του.

Αἱ βραδυναί

Τό σιωπητήριον προβλέπεται διὰ τὰς 11.00 μ.μ. μολονότι τὰ φῶτα παραμένουν ἀναμμένα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Μετὰ τὸ δεῖπνον προβάλλονται κινηματογραφικαί ταινίαι ἀθλητικοῦ περιεχομένου καί ὀργανώνονται κοινωνικαί βραδυναί ὅπου οἱ συμμετέχοντες ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχουν καλῶς ἀνεπτυγμένα θεατρικά καί καλλιτεχνικά ταλέντα.

Τό ταχυδρομεῖον

Συνήθως οἱ συμμετέχοντες ἐνδιαφέρονται πολὺ διὰ τὸ ταχυδρομεῖον καί τὰς ταχυδρομικὰς λήψεις. Ὁ ταχυδρόμος φθάνει καθημερινῶς κατὰ τὰς 5.00 μ.μ., παραδίδει καί συλλέγει ὅλας τὰς ἐπιστολάς τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις εἶναι : Διεθνῆς Ὀλυμπιακὴ Ἀκαδημία, Ἀρχαία Ὀλυμπία, Ἡλεία, Ἑλλάς.

Δαπάναι τῶν συμμετεχόντων

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἀριθμὸν συμμετεχόντων ἐξ ἐκάστης χώρας ἀτελῶς διὰ τὸ δεκαπενθήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἄλλοι σπουδασταὶ καταβάλλουν ἓνα εἰκονικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον καθορίζεται ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν συμμετεχόντων ἐξ ἐκάστης χώρας μὴ ὑπερβαίνει τοὺς 10 πρὸς διαφύλαξιν τοῦ διεθνοῦς χαρακτῆρος τῆς Ἀκαδημίας.

Τό έτήσιον λεύκωμα

Κατόπιν έκάστης Συνόδου, έκίδεται ένα έτήσιον λεύκωμα μέ φωτογραφίας είς πολλές χιλιάδας αντίτυπα (συνήθως 5.000), τό όποτον διενέμεται είς τάς Έθνικάς Όλυμπιακάς Έπιτροπάς, Ίδρύματα, τούς όμιλητάς, συμμετέχοντας καί άλλους. Μέχρι τουόδε, τό λεύκωμα περιελάμβανε τάς όμιλίας είς τήν Γαλλικήν ή Άγγλικήν, αλλά διά τό 1968 θά ύπάρξη χωριστόν λεύκωμα δι' έκάστην έκ τών έπισήμων γλωσσών. Σκοπός τουό λευκώματος είναι νά άντινατοπτρίζη τά διάφορα προβλήματα καί τήν άντιμετώπισίν των, έν σχέσει πρός τήν Όλυμπιακήν Κίνησιν καί Ίδεώδη, καθ'όν χρόνον ταύτα άνανύπτουν. Καταβάλλεται προσπάθεια ούτως ώστε νά έξαλειφθοϋν ή νά περιορισθοϋν είς τό έλάχιστον αί έπαναλήψεις από Έτος είς Έτος.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μελέτη καί Έρευνα

Έκτός τών τακτικών Συνόδων της, ή Διεθνής Όλυμπιακή Ακαδημία έχει ως σκοπόν καί φιλοδοξεϊ νά καταστή επίσης κέντρον μελέτης καί έρεύνης είς τομεϊς σχετικούς πρός τήν Όλυμπιακήν Κίνησιν καί τόν Αθλητισμόν έν γένει.

Η Ακαδημία διαθέτει ένα Ίστορικό Μουσείον Συγχρόνων Όλυμπιακών Αγώνων. Είναι ή συλλογή του κ. Γεωργίου Παπαστεφάνου, τό Έργον όλοκληρου τουό βίου του, τό όποτον έδώρησεν είς τήν Ακαδημίαν. Τό Μουσείον στεγάζεται είς ένα μικρόν οΐκημα τουό χωρίου της Αρχαίας Όλυμπίας, αλλά κατά τήν Σύνοδον τουό 1968 έτέθη ό θεμέλιος λίθος τουό νέου Μουσείου χάρις είς τήν έμπνευσιν καί γενναιοδωρίαν της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμοϋ καί τουό Γενικοϋ της Γραμματέως κ. Κ. Ασλανίδη, καί ένα νέον κτίριον άνεγείρεται παραπλεύρως, τό όποτον θά άναδείξη καλύτερον τήν θαυμασίαν συλλογήν.

Τό Μουσείον διαθέτει μίαν θαυμασίαν συλλογήν "Όλυμπιακών", μεταλλίων καί άλλων κειμηλίων, δαδών, φωτογραφιών, τοιχοκολλημάτων καί χειρογράφων σχετικών πρός τούς Όλυμπιακούς Αγώνας. Έχει επίσης καί πολύτιμον συλλογήν γραμματοσήμων μέ άπεικονήσεις Όλυμπιακών θεμάτων έξ όλων τών χωρών.

Η Βιβλιοθήκη

Ο άείμνηστος Ίωάννης Κετσέας έκληροδότησε 500 βιβλία σχετικά πρός τόν άθλητισμόν, ούτως ώστε νά δημιουργηθῇ ό πυρήν της βιβλιοθήκης καί όλίγον κατ'όλίγον αί Έθνικάί Όλυμπιακαί Έπιτροπαί καί άλλοι συμβάλλουν είς τόν έμπλουτισμόν της. Επίσης ή Ακαδημία έχει γίνει συνδρομητής πολλών έκ τών σπουδαιοτέρων άθλητικών περιοδικών τουό κόσμου.

Προβέπομεν καί έλπίζομεν ότι όλίγον κατ'όλίγον, κατά τήν διάρκειαν τών Συνόδων ή άλλως, σπουδασταί, έρευνηταί, ./.

ὁμιληταί, δημοσιογράφοι καί παντός εἵδους ἐμπειρογνώμονες
θά χρησιμοποιοῦσιν τὸ ὑπάρχον ἢ μελλοντικὸν ὑλικὸν διὰ τὴν
συνέχισιν τῶν ἐρευνῶν των πρὸς ὄφελος τῶν ἰδίων καί ὅλων.
Ἐλπίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι θά συμβάλλουν, ἔστω
καί ὀλίγον, ἀκόμη καί μέ ἓνα βιβλίον ἐκάστην φορὰν, εἰς τὸν
ἐμπλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης ἢ τοῦ Μουσείου.

ΑΦΙΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οἱ συμμετέχοντες ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν παρα-
μονὴν τῆς τελετῆς ἐνάρξεως, ἥτοι δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρή-
σεως δι' Ὀλυμπίαν. Ἐνῶ εὐρίσκονται εἰς Ἀθήνας διαμένουν
εἰς τὸν Ξενῶνα τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κέντρου Ἀγίου Κοσμᾶ,
εἰς παραθαλασσίαν τοποθεσίαν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταξύ τοῦ ἀερο-
δρομίου καί τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Ξενὼν εὐρίσκεται εἰς
ἀπόστασιν 12 χλμ. ἀπὸ τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν καί ἡ διαδρομὴ
μέ τὸ λεωφορεῖον τῆς γραμμῆς διαρκεῖ περίπου 30 λεπτά.

Τὸ ἐπόμενον πρωῒνόν εἶναι ἀφιερωμένον εἰς ξενάγησιν
εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν διὰ λεωφορείου, ἥτοι ἐπίσκεψιν
τῆς Ἀκροπόλεως καί ἄλλων τοποθεσιῶν, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν
ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον! Οἱ συμμετέχοντες ἐπιστρέφουν εἰς τὸν
Ἀγιον Κοσμᾶν διὰ τὸ γεῦμα. Δίδονται εἰς τοὺς συμμετέχοντας
δελτία γευμάτων διὰ τὸ Ἑστιατόριον Παγκόσμιον, τὸ ὁποῖον
εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν μόνον μερικῶν μέτρων ἀπὸ τὸν Ξενῶνα.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΕΩΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίᾳς ἡμέρας, συνήθως τὴν Κυριακὴν, οἱ
συμμετέχοντες μεταβαίνουν διὰ λεωφορείου εἰς τὸν Λόφον τῆς
Πνυκός, εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπέναντι εἰς τὸν Παρθενῶνα, διὰ τὴν
τελετὴν ἐνάρξεως, ἡ ὁποία δέν διαρκεῖ περισσότερον τῶν 30
λεπτῶν, ἀρχίζει κατὰ τὰς 7.00 μ.μ. καί λήγει μέ τὴν δύσιν
τοῦ ἡλίου. Ὁ Λόφος τῆς Πνυκός θεωρεῖται ἱερός χῶρος διότι
ἐκεῖ ἐγεννήθη ἡ Δημοκρατία, ἔκει συνεκεντρώνοντο ἡ συνέλευ-
σις τοῦ λαοῦ ἢ ἐκκλησία, καί ἡ βουλὴ τῶν πολιτῶν διὰ τῶν πο-
λιτῶν. Ἦτο καθήκον ὅλων τῶν πολιτῶν νά παρευρίσκωνται καί
νά συμβάλλουν εἰς τὴν κοινὴν εὐημερίαν διὰ τῆς ψήφου των. Ὁ
Λόφος τῆς Πνυκός, ὑπὸ τὸ γαλήνιον βλέμμα τοῦ Παρθενῶνος, δε-
σπόζει τῆς Ἀγορᾶς, ἡ ὁποία ἦτο τὸ πολιτικὸν καί ἐμπορικὸν
κέντρον τῆς ἀρχαίας Πολιτείας, ὁ σφυγμὸς τῆς καί ὁ παλμός
τῆς ζωῆς τῆς. Ἐπὶ τοῦ Λόφου τῆς Πνυκός ἡγόρευον οἱ μεγάλοι
ρήτορες τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Περικλῆς, ὁ Δημοσθένης καί ἄλλοι.
Μετά τὴν τελετὴν ἐνάρξεως ἐπακολουθεῖ ἐπίσημον δεῖπνον πρὸς
τιμὴν τῶν ὁμιλητῶν καί μετεσχόντων.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν πολὺ ἐνωρίς, κατὰ τὰς 7.00 π.μ., τὰ
λεωφορεῖα ἀναχωροῦν δι' Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν. Ἡ διαδρομὴ δύναται

νά διαφέρη ἕκαστον ἔτος, ἀλλὰ ἐλπίζομεν ὅτι ξεναγήσεις ἢ θαλάσσιον λουτρόν θά λαμβάνουν χώραν καθ' ὁδόν. Τά λεωφορεῖα ἀφικνοῦνται εἰς Ὀλυμπίαν ἐνῶ εἶναι ἀκόμη ἡμέρα. Ἡ ἐπιστροφή εἰς Ἀθήνας γίνεται ἐπίσης πολύ ἐνωρίς οὕτως ὥστε τά λεωφορεῖα νά περάσουν διὰ τοῦ πορθμείου εἰς Στερεάν Ἑλλάδα (ἀπό τό Αἴγιον ἕως τήν Ἰτέαν) καί οἱ συμμετέχοντες νά δυνηθοῦν νά ἐπισκεφθοῦν τοὺς Δελφούς καί τό Μουσεῖον των καί νά γευματίσουν εἰς τό μεγαλοπρεπές καί λιτόν ἀλλά μαγευτικόν περιβάλλον, τό ὁποῖον ὑπῆρξεν ἄλλοτε τό πλεον φημισμένον κέντρον προφητικῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιότητος.

Ἡ διαδρομή ἢ ἀκολουθουμένη ὑπό τῶν συμμετεχόντων ἀπό τῆς Ἀθήνας πρὸς Ὀλυμπίαν δύναται νά ποικίλλῃ. Αἱ διαδρομαί εἶναι τόσον πλούσιαι ἀπό ἀπόψεως ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος καί σημασίας ὅσον καί ἀπό ἀπόψεως ὡραιότητος τοῦ τοπίου.

Ἡ διαδρομή πρὸς τήν Ὀλυμπίαν διέρχεται ἀπό τῆς παρυφᾶς τῶν Ἀθηνῶν πλησίον τῆς μικρᾶς ἐκκλησίας τῆς μονῆς τοῦ Δαφνίου, τοῦ 11ου αἰῶνος μ.Χ., εἰς τήν ὁποίαν ὑπάρχουν μερικά ἐκ τῶν ὡραιότερων Βυζαντινῶν μωσαϊκῶν.

./.

Ο Λ Ι Γ Α Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Κ Α

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α

Τήν περιοχὴν ὁλόκληρον τῆς Ὀλυμπίας, ὁ Λυσίας εἰς τὸν Ὀλυμπιακὸν τοῦ Λόγον (λγ, 2) ἀναφέρει ὡς "τόν κάλλιστον τῆς Ἑλλάδος τόπον". Αὐτὴ ἡ χώρα ἐθεωρεῖτο ἱερὰ διὰ τὸν Ἀρχαῖον κόσμον καὶ διὰ τοῦ θεομοῦ τῆς ἐκχειρίδας ἐκρατεῖτο μακρὰν τῶν πολέμων καὶ τῶν προστριβῶν μεταξύ τῶν πόλεων - κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη τὴν γῆν τῆς Ὀλυμπίας ἐστόλισαν θεῖοι μῦθοι καὶ τὴν ἐλάμπρυναν οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες.

Τὸ ἱερον τῆς Ὀλυμπίας ἄλσος εὐρίσκετο εἰς κατάφυτον κοιλάδα τὴν ὅποίαν ἐσχημάτιζον ὁ βασιλεὺς τῶν ποταμῶν τῆς Πελοποννήσου, ὁ Ἀλφειὸς καὶ ὁ μικρὸς ὀρμητικὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους Κλάδεος.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἄλσος καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ μνημεῖα σνέρρεον κατὰ τετραετίαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς γῆς οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι διὰ νὰ θαυμάσουν τὸ κάλλος εἰς ὅλην τοὺς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἀποθέωσιν.

Τὸ κάλλος τῶν ὥραίων ἀγωνιστῶν ἐδημιουργεῖτο διὰ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης ἣτις ἐπροκάλει ζωηράν καὶ ἄσπilon εὐφορίαν βιολογικῆς καὶ πολιτιστικῆς δραστηριότητος μέ ἀποτέλεσμα τὸ ὑψιστον ἀγαθόν, τὴν ὑγείαν, τὴν σωματικὴν ὑπεροχὴν, τὸ ὑψηλὸν φρόνημα καὶ συνεπῶς τὸ πνευματικὸν κάλλος, τὸ ὅποτον οὕτω παρουσίαζε πρόθυμον τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν θεῶν μέ τὰ ἀνθρώπινα ἔργα.

Οἱ ἀρχαῖοι ἀγῶνες

Αἱ ἀνασκαφαί καὶ αἱ ἔρευναι τῶν ἀρχαιολόγων ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἱεροῦ μέχρι τῶν χρόνων τῆς γεωμετρικῆς ἐποχῆς καὶ πέραν αὐτῶν ἥτοι μέχρι τοῦ 10ου αἰῶνος π.Χ.

Πρῶτος βωμὸς ἦτο τὸ Γαῖον πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς γῆς. Ἀργότερον ἐλατρεύθη ὁ Κρόνος. Ἐπειτα ὁ Ζεὺς ἐδῶ κατεπάλαισε τὸν Κρόνον διεκδικῶν τὸν θεῖον θρόνον (Παυσ. Β, 7, 10).

Πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς ἰδρύθησαν οἱ ἀγῶνες καὶ ἰδρυταὶ των θεωροῦνται οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, οἱ ὅποιοι ἀνέθρεψαν τὸν Δία εἰς τὴν Ἰδην τῆς Κρήτης. Ὁ Ἀέθλιος, πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἥλιδος, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Πρωτογενείας θυγατρὸς τοῦ Δευκαλίωνος, θεωρεῖται ὡσαύτως ἰδρυτῆς.

./.

Ἀπὸ τὸ ὄνομά του οἱ ἀγωνισταὶ ἀπεκλήθησαν "ἀθληταί" καὶ τὰ ἀγωνίσματα "ἄθλα". Κατ'ἄλλους, τοὺς ἀγῶνας ἀνίδρυσεν ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης του κατὰ τοῦ βασιλέως Αὐγέα. Ἀναφέρονται ἐπίσης ἱδρυταὶ ὁ Πεῖσος, ἕγγονος τοῦ Αἰδόλου, ὁ βασιλεὺς τῆς Πίσης Οἰνόμαος, ὁ Πέλοψ ὁ νικητὴς τῆς θρυλικῆς ἄρματοδρομίας, ὁ Πελιάς ὁ "Οἰολος, ὁ Νηλεὺς κ. ἄ.

Τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα τῆς μεγίστης αὐτῆς ἀθλητικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐορτῆς τῆς Ὀλυμπίας ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ 9ου αἰῶνος π.Χ. ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡλίδος Ἴφίτος ὑπέγραφε τὸ 884 π.Χ. μετὰ τοῦ Νομοθέτου τῆς Σπάρτης Λυκούργου καὶ τοῦ Κλεοσθένους ἐκ μέρους τῆς Πίσης, τὴν σύμβασιν διακοπῆς τῶν πολέμων καὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ ἱεροῦ, ἣτις ἐκλήθη ἐνεχειρίδα.

Οἱ ἀγῶνες ἐτελοῦντο καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἡ ἀρίθμησις τῶν Ὀλυμπιάδων ἐγένετο ἀπὸ τοῦ 776 π.Χ. καὶ ἔκτοτε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τελετῶν ἠῦξανε καὶ οἱ ἀγῶνες ἐλαμπρύνθησαν καὶ ἔλαβον χαρακτῆρα Πανελληνίου. Ἡ περίοδος ἀπὸ τῆς μιᾶς Τελετῆς εἰς τὴν ἄλλην ἐκαλεῖτο Ὀλυμπιάς. Τόση δὲ ἦτο ἡ μεγίστη τῶν ἀγῶνων σημασία καὶ αἵγλη, ὥστε ἡ Ὀλυμπιάς ἐχρησιμοποιήθη ὡς κοινὴ χρονολογία δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Οἱ ἀγῶνες ἀπέβησαν σὺν τῷ χρόνῳ τὸ μεγαλύτερον τελεστικὸν γεγονός τῆς Ἑλλάδος ἢ δὲ Ὀλυμπία τὸ μέγιστον Πανελλήνιον Κέντρον. Εἰς τοὺς Δελφούς, ἔλεγον, εὕρισκετο ὁ ὁμφαλὸς τῆς γῆς, ἀλλ' εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ὑπῆρχε καὶ ἑπαλλεύ ἡ καρδία τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ ἀγωνίσματα.

Κατ'ἀρχάς καὶ μέχρι τοῦ 728 π.Χ. ἐτελεῖτο μόνον τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου "στάδιον". Ἀπὸ τοῦ 724 π.Χ. προσετέθη ὁ "δίαιυλος", κατόπιν ὁ δόλιχος, ἡ πάλη, τὸ πένταθλον, ἡ πυγμὴ, τὸ παγκράτιον, τὰ ἵππικὰ ἀγωνίσματα, τὰ ἀγωνίσματα παίδων κ.λ.π. Ἀγῶνες γυναικῶν ἐτελέσθησαν εἰς Ὀλυμπίαν κατὰ καιροὺς τὰ "Ἡραῖα", ὅπου ἠγωνίζοντο παρθένοι, ἀλλ' οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ δὲν διετηρήθησαν ἐπὶ μακρόν. Τὸ βραβεῖον ἐλέγετο "ἄθλον" καὶ ἦτο στέφανος κοτίνου, δηλ. ἀγριελαίας. Τὰ βραβεῖα ἦσαν κατ'ἀρχάς δῶρα χρήσιμα ἢ τεμάχια τοῦ θυσιαζομένου ζώου. Ἀπὸ τῆς 7ης Ὀλυμπιάδος (752 π.Χ.) τὸ βραβεῖον ἐγένετο στέφανος ἐκ κοτίνου.

./.

"Ἀρχοντες τῶν ἀγώνων καὶ κριταὶ ἦσαν οἱ Ἑλλανοδίται οἵτινες ἐχρησιμοποιοῦν τοὺς ἀλύτας ὑπὸ τῶν ἀλυτάρχην, τοὺς κριτάς καὶ τοὺς μαστιγοφόρους ἢ ραβδούχους. Οἱ ἀγῶνες διήρκων κατ'ἀρχάς ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν, ἀργότερον ὅμως ὅταν ἔλαβον Πανελλήνιον σημασίαν διήρκων μετὰ τῶν σπουδῶν πέντε ἡμέρας.

Ἡ δόξα τῆς Ὀλυμπίας διετηρήθη ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη καὶ ὑπῆρξε μεγίστη καὶ τόση, ὥστε ὁ μέγας τῆς ἀρχαιότητος ποιητής, ὁ Πίνδαρος νὰ γράφῃ τοὺς περιλαλήτους στίχους. "Ὅπως ἀπὸ τὴν λάμψιν τοῦ ἡλίου, δέν ὑπάρχει τίποτε δυνάτωτερον εἰς θαλπωρὴν καὶ ἀπαστράπτουσιν λαμπρότητα, οὕτω δέν ὑπάρχει νίκη πλέον λαμπρά ἀπὸ ἐκείνην τῆς Ὀλυμπίας".

Ἡ παρακμὴ.

"Ἐπειτα ἦλθεν ἡ παρακμὴ τῶν ἀγώνων εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσαν πλεῖστα γεγονότα. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς μαθήσεως, ἡ Μακεδονικὴ ἐπιδράσις, ἡ κατοχὴ τῶν Ῥωμαίων, ἡ συμμετοχὴ βαρβάρων καὶ αἱ ἀγοραπωλησίαι τῶν ἀθλητῶν καὶ τῆς νίκης των, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ γενικῶς ἡ μεταβολὴ τῶν ἀντιλήψεων τῆς κοινωνίας. Πολιτικῆς φύσεως λόγοι ἠνάγκασαν τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδόσιον νὰ ἐκδόσῃ τὸ διάταγμα τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιῶν καὶ κατ'ἀκολουθίαν τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 394 μ.Χ. ἡ καρδία τῆς Ἑλλάδος ἔπαυσε νὰ κτυπᾷ τοὺς ἀθλητικούς της ἀνὰ τετραετίαν παλμούς καὶ ἡ ἔνδοξος Ὀλυμπία μετεβλήθη εἰς ἐρείπια ἀπὸ τοὺς σεισμούς καὶ τὰς πλημμύρας τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τὰς δηώσεις τῶν Γότθων καὶ ἄλλων βαρβάρων, τὰς διαρπαγὰς τῶν ἀγαλμάτων καὶ τοῦ πλούτου της ἀπὸ τοὺς κατακτητάς.

Ἡ Ὀλυμπία ἐνεκρώθη, ἀλλὰ δέν ἀπέθανεν.

Παρέδωκε τὸ πνεῦμα της, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἰδεολογίαν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων διὰ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἀρχαιολογικά ἐνδιαφέροντα

ΣΑΛΑΜΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ τὸ Δαφνί ἡ διαδρομὴ κατέρχεται πρὸς τὸν Ὅρμον τῆς Σαλαμῖνος ὅπου τὸ 480 π.Χ. ἔλαβε χώραν μία ἐκ τῶν ἀποφασιστικωτέρων Ναυμαχιῶν, ἢ μὴ ἡ ἀποφασιστικωτέρα, εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου.

Ὀλίγα χιλιόμετρα πέραν τῆς νέας δημοσίας ὁδοῦ ἀπλώνεται ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Ἐλευσίνας, ὅπου τὰ Μυστήρια εἰσέγαγον τοὺς νέους εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑπαρξιν μετὰ τὸν θάνατον. Ἐδῶ ἐλατρεύετο ἡ θεὰ Δημήτηρ. Ἡ κόρη τῆς Περσεφόνη κατήρχετο τοὺς ἕξ χειμερινοὺς μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὸν κάτω κόσμον καὶ ἐπέστρεφε φέρουσα τὴν γονιμότητα μέ τὴν ἄνοιξιν.

Ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα ἡ διαδρομὴ προχωρεῖ δίπλα ἀπὸ τὰ πιδ γαλανὰ νερά τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου (ἀριστερά), διέρχεται ὑπεράνω τῆς διώρυγος μέσῳ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, καὶ περνᾷ πλησίον τῆς Ἰσθμίας ὅπου ἐτελοῦντο οἱ τρίτοι κατὰ σειράν σπουδαιότητος Ἀγῶνες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἵππων, τοῦ Ποσειδῶνος.

Ἡ ΑΡΧΑΙΑ ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ἐπὶ τῆς ἄκρας νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου κεῖται ἡ σύγχρονος πόλις τῆς Κορίνθου. Εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων χιλιομέτρων, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως, τοῦ Ἀκροκορίνθου, ἐνὸς βραχέως ὑψώματος, τὸ ὅποῖον τῶρα καλύπτεται ἀπὸ μεσαιωνικὰς ἐπάλξεις, κεῖνται εἰς μεγάλην ἔκτασιν τὰ ἀρχαῖα ἑρείπια, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καὶ τὰ ἑρείπια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Κάποτε ἡ Κόρινθος ὑπῆρξε ἡ πλέον εὐημεροῦσα ναυτιλιακὴ πόλις, διότι ὑπῆρχε ἐσχάρα πορθμείων ἡ ὁποία ἦν ὡς τοὺς δύο κόλπους, εὐρισκομένους εἰς ἀπόστασιν μόλις πέντε χιλιομέτρων μεταξύ των, καὶ τὰ πλοῖα ἐσύροντο ἐπὶ τῆς ἐσχάρας αὐτῆς εἰς τὴν ξηράν, ἀπὸ τῆς μιᾶς θαλάσσης εἰς τὴν ἄλλην, καὶ συνέδεον τὴν ἀνατολικὴν πλευράν μέ τὴν δυτικὴν. Οὕτω ἡ Κόρινθος ἦτο τὸ κέντρον τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, εἰς πολλοὺς, ὅμως, ἡ Κόρινθος εἶναι καλλίτερον γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ἑκεί τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴν του.

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ Πελοπόννησος δέν εἶναι πλουσία μόνον εἰς λείψανα κλασσικῶν καί προ-κλασσικῶν χρόνων, ἀλλά εἶναι ἐπίσης πλουσία εἰς ὀχυρά καί φρούρια τῶν Μεσαιωνικῶν χρόνων, ὅταν οἱ ἱππῶται ἦσαν τολμηροί, καί εἰς μαγευτικὰς μικροσκοπικὰς ἐκκλησίας εἰς τὰς ὁποίας φαίνεται παντοῦ ἡ πατίνα τοῦ χρόνου καί εὐρίσκονται ἀκόμη ὑπὸ τὴν αὔραν τοῦ θρησκευτικοῦ πάθους τῆς περιόδου, κατὰ τὴν ὁποίαν τό κράτος ἦτο κάτι ὀλίγον περισσότερο ἀπὸ τό πολιτικόν τμῆμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας.

Εἰς τὴν Κόρινθον ἡ διαδρομὴ πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν προσφέρει δύο περιπτώσεις ἐκλογῆς. Ἡ μία, ἡ μικρότερη εἰς χιλιόμετρα, εἶναι σημάντικῶς μακρυτέρα ἀπὸ ἀπόφews χρόνου. Ἡ διαδρομὴ αὕτῃ προχωρεῖ πρὸς νότον πρὸς τὸν κόλπον τοῦ Ναυπλίου καί κατόπιν, σχηματίζουσα μαιάνδρους, συνεχίζει διὰ τοῦ ὁροπεδίου καί τῶν ὁρέων τῆς Κεντρικῆς Πελοποννήσου. Ἡ ἄλλη διαδρομὴ διέρχεται πλησιέστερα πρὸς τὰς νοτίας ἀκτὰς τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου καί ἀπὸ ἐκεῖ στρέφει πρὸς νότον μέσῳ τῆς μεγάλης γονίμου πεδιάδος τῆς Ἀχαΐας καί Ἡλίδος πρὸς τοὺς ἐλαφρῶς κυματιστοὺς λόφους πλησίον τῆς Ὀλυμπίας.

Ἀπὸ τὴν Κόρινθον εἰς τὴν Ὀλυμπίαν μέσῳ Τριπόλεως

Περίπου 50 χιλιόμετρα νοτίως τῆς Κορίνθου, ἡ διαδρομὴ διέρχεται πλησίον τῆς ἀρχαιοτάτης ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν. Αἱ Μυκῆναι ἦλθον εἰς φῶς πρὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν διὰ τὴν ἀποδείξουν ὅτι, πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τῶν κλασσικῶν χρόνων, ὑπῆρχε λίαν ἀνεπτυγμένος πολιτισμός. Ἡ ἱστορία τῆς ἀπαγωγῆς τῆς ὡραίας βασιλοπούλας Ἑλένης ἀπὸ τὸν Πάριν, τό βασιλόπουλο τῆς Τροίας, ὁ ὁποῖος παρέβη τὴν ἱερὰν ἠθικὴν τῆς φιλοξενίας καί ὑπῆρξε ἡ αἰτία -κατὰ τὴν παράδοσιν- τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, εἶναι τόσον γνωστὴ ὥστε δέν χρειάζεται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐδῶ. Ὡς ἐνθυμούμεθα πάντως ὅτι δέν ἔχουν παρέλθει παρά 20 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεκρυπτογραφήθη ἡ Γραμμικὴ Γραφή Β καί ὅτι μόλις ἐσχάτως πολλὰ κατέστησαν τοιουτοτρόπως γνωστὰ ἀπὸ τὰ πινακία γραφῆς εἰς τὰς Μυκῆνας, εἰς τό Ἀνάκτορον τοῦ Βασιλέως Νέστωρος εἰς τὴν Πύλον, καί πλέον προσφάτως εἰς τὰς Θήβας.

Α Ρ Γ Ο Σ

Ἀκριβῶς μετὰ τὰς Μυκήνας κεῖται τὸ Ἄργος, μία ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας πόλεις τῶν ἀρχαίων χρόνων. Εἰς τὸ Ἄργος εὐρίσκονται σημαντικὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου θεάτρου του. Ἐδῶ ἀνεπτύχθη διὰ πρώτην φοράν ἡ τέχνη τῆς ἀγαλματοποιΐας. Ἡ τεχνοτροπία τῆς ἦτο ἀνδροπρεπῆς ἡ ὁποία ὅταν ἐπέρασεν εἰς τὰς Ἀθήνας, συνεδυσάσθη μὲ τὴν Ἰωνικὴν θηλυκότητα καὶ παρήγαγε τὴν κλασσικὴν κομψότητα, ἡ ὁποία τόσον θαυμάζεται.

ΤΙΡΥΝΣ, ΝΑΥΠΛΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

Ἀπὸ τὸ Ἄργος μία ὁδὸς διακλαδοῦται πρὸς ἀνατολάς καὶ μᾶς φέρει εἰς ὀλίγα λεπτά εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην Τίρυνθα, ἡ ὁποία εἶναι φρούριον καὶ ἀνάκτορον. Μετὰ ἀπὸ αὐτὴν, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων χιλιομέτρων, ὑπάρχουν πολλὰ τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ Μυκηναϊκοὺς χρόνους, ὡς καὶ τὰ ἐρεῖπια τοῦ πρώτου τῶν Ἑλληνικῶν κλασσικῶν ναῶν, ὁ Ναός τῆς Ἥρας. Ἀκόμη μερικὰ λεπτά πέραν τῆς Τίρυνθος εἶναι τὸ Ναύπλιον, εἰς ὕψωμα τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται μεσαιωνικὸν φρούριον (ὅπου δύναται νὰ φθάσῃ αὐτοκίνητον). Τὸ Ναύπλιον ἦτο ἡ πρώτη πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀγῶνος διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν (1821 - 27) καὶ ἔχει ἰδικὴν του προσωπικότητα. Μετὰ ἀπὸ διαδρομὴν δι' αὐτοκινήτου ἡμισείας ὥρας πρὸς ἀνατολάς εὐρίσκεται τὸ Ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ θεοῦ τῆς ἰάσεως, εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ἡ ὁποία δέν ἤκμασε πραγματικῶς παρά κατὰ τοὺς Ἑλληνιστικοὺς χρόνους (ἀπὸ τοῦ 4ου αἰῶνος π.Χ.). Ἐδῶ οἱ ἱερεῖς ἐφήρμοζον τὰς θεραπείας τῶν ἐπικαλούμενοι τὴν ἐσωτερικὴν δύναμιν τῶν πασχόντων καὶ βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς. Ὅπως καὶ τὸ στάδιον τῆς Ἐπιδαύρου, εὐρίσκεται ἐκεῖ ἓν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων θεάτρων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον τότε ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ 17.000 θεατὰς καὶ σήμερον περιλαμβάνει 14.000. Τὸν Ἰούλιον καὶ μέρος τοῦ Αὐγούστου δίδονται παραστάσεις ἀρχαίου δράματος κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα.

Ἐάν γίνουν ἐπισκέψεις εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ τὴν Ἐπίδαυρον, τὰ πούλμαν πρέπει νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ Ἄργος διὰ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν.

Δέκα χιλιόμετρα μετά τό "Αργος ή διαδρομή διέρχεται είς έλαχίστην απόστασιν από τήν αρχαίαν Λέρνην. Άνεκαλύφθη από τήν αρχαιολογικήν σκαπάνην μόλις πρό δέκα περίπου έτών καί καλύπτεται από μεγάλον υπόστεγον. 'Η προϊστορική Λέρνη ήτο ό τόπος, όπου ό 'Ηρακλής έφόνευσε τήν Λερναίαν 'Υδραν - είς έκ τών δώδεκα άθλων του. 'Εδω έγιναν γνωστά πολλά, τά όποια άφορουν τάς συνθήκας κατοικίας περίπου δύο χιλιετηρίδας πρό Χριστού.

'Από τήν Λέρνην ή όδός άνέρχεται είς ύψωμα χιλίων μέτρων καί από έκεϊ προχωρεϊ πρός τήν Τρίπολιν, τήν σημερινήν πρωτεύουσαν τής 'Αρκαδίας. 'Η 'Αρκαδία θεωρεϊται υπό μερικων αρχαιολόγων ότι υπήρξε τό λίκνον του 'Ελληνικού πολιτισμού. " 'Η γή τών "Αρκτων", αί όποiai έθεοποιήθησαν είς άστερισμούς, είναι ή γή τών χαραδρών καί τών κοιλάδων, όπου διεσκέδαζον ό Πάν καί οί Σάτυροι καί αί νύμφαι τών άφρυσμένων ρυάκων (αί νηρηϊδες), αί δρυάδες (αί νύμφαι τών δρυών), καί αί όρειάδες (αί νύμφαι τών χαραδρών τών όρέων) έγέμιζαν μέ μαγείαν τό τοπίον.

'Από τήν Τρίπολιν ή διαδρομή προχωρεϊ είς μεγάλο ύψόμετρον πρός τήν περιβαλλομένην από έλατα Βιτύναν, όπου δύνανται νά λαμβάνουν χώραν χειμερινά σπόρ ένωρίς τήν άνοιξιν, καί από έκεϊ κατέρχεται βαθμηδόν διά νά φθάση είς τήν 'Ολυμπίαν, άφοϋ περάση από τοποθεσίας μέ ώραίαν θέαν, όπου ή μία μετά τήν άλλην σειρά τών όρέων καί τών λόφων χάνονται είς τόν μακρινόν όρίζοντα.

'Από τήν Κόρινθον είς τήν 'Ολυμπίαν μέσω Πατρών

'Επί τής διαδρομής αύτής, ή όδός δέν απέχει ποτέ περισσότερο από μερικάς έκατοντάδας μέτρων από τήν θάλασσαν μέχρις ότου φθάση είς απόστασιν περίπου 20 χιλιομέτρων πέραν από τάς Πάτρας. 'Επί πολλά χιλιόμετρα ή όδός εύρίσκεται ακριβώς είς τήν άκρην τής θαλάσσης καί είναι μία από τάς ώραϊοτέρας παραλιακάς όδούς αί όποiai υπάρχουν όπουδήποτε.

'Η πρώτη ένδιαφέρουσα τοποθεσία, συνήθως στάσις δι' άναφυκτικά, είναι τό Αΐγιον. 'Η μικρά αύτη πόλις δέν έχει έπισκέπτας, δεδομένου ότι ή όδός διέρχεται κατά μήκος τών είς τήν παραλίαν άποθηκων του έμπορίου σταφίδος, τό όποϊον είναι τό αρχαιότερον έμπόριον τής Ευρώπης.

Δυσκόλως διακρίνονται ἔχνη τοῦ ἀρχαίου παρελθόντος, καθόσον ἡ μικρά πόλις ἔχει κτισθῇ ἐπὶ τοῦ χώρου των, ἀλλὰ τὸ Αἴγιον εἶναι ἐπίσης ἓν παράδειγμα τοῦ μικροῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον δεικνύει ἡ Ἱστορία διὰ τόπους οἱ ὁποῖοι εἶχον εὐημερίαν εἰς περίοδον εἰρήνης. Ἐκτός ἀπὸ τὴν προκλαστικήν ἐξέχουσαν θέσιν τὸ Αἴγιον ἦτο ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας, ἡ ὁποία ἦτο μία ὁμοσπονδία κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα π.Χ., περιλαμβάνουσα τὰς περισσότερας τῶν πόλεων τῆς Πελοποννήσου, ἐπὶ βάσεως ὁμοίας πρὸς τὰς ὁμοσπονδιακὰς κυβερνήσεις τῶν σημερινῶν Η.Π.Α. καὶ Ἑλβετίας.

Μετά ἀπὸ τὸ Αἴγιον διασχίζομεν τὰς Πάτρας. Εἶναι πόλις παρουσιάζουσα κίνησιν καὶ ἔχει ἄνω τῶν 100.000 κατοίκους. Μόλις τώρα κατέστη ἡ ἔδρα ἐνὸς νέου Πανεπιστημίου καὶ τὸ τέρμα τῶν πορθμείων τὰ ὁποῖα συνδέουν τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς Νοτίου Ἰταλίας.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας ἡ ὁδὸς προχωρεῖ πρὸς δυσμὰς καὶ κατόπιν πρὸς νότον μέσῳ μιᾶς εὐφόρου πεδιάδος, τῆς ὁποίας ἐδέσποζε κάποτε τὸ φρούριον Κλαρέντσα, γνωστὸν ἐπίσης ὡς Χλαμοῦτσι, καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους μεσαιωνικοὺς χρόνους ὡς Κάστρο Τορνέζε. Κατὰ τὴν παράδοσιν, τὸ κάστρο, εὐρισκόμενον ἀκόμη εἰς καλὴν κατάστασιν ἐπισκευῆς, ἦτο γνωστὸν ὡς τὸ Κάστρο τῆς Ὠραίας, ἃν καὶ μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ὁ φοβερός αὐτός πύργος μὲ τὸ γοητευτικὸν ὄνομα κάθε ἄλλο ἦτο παρὰ ῥωμαντικὸς, διότι ἡ ὠραιότης δέν ἀνεφέρετο εἰς τὴν ὠραιότητα τῆς πυργοδεσποίνης, ἀλλὰ εἰς τὴν ὠραίαν περιουσίαν της, ἡ ὁποία τῆς ἐπέτρεφε νὰ ἀπολαύσῃ πολλοὺς συζύγους μετὰ ἀπὸ διαδοχικὰς καταστάσεις χηρείας.

ΗΛΙΣ - ΑΜΑΛΙΑΣ

Πρὸς τὰ ἀριστερά τῆς διαδρομῆς, καθὼς πλησιάζομεν πρὸς τὸν Πύργον, κεῖται ἡ μικρά πόλις τῆς Ἀμαλιάδος, ὅπου κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα ἔτη, ἡ ἀκριβέστερον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ μᾶς ἔκαμαν νὰ πιστεύωμεν ὅτι αὕτη ἦτο ἡ ἀρχαία ΗΛΙΣ, ὅπου οἱ ἀθληταὶ οἱ ὁποῖοι ἐδήλωνον συμμετοχὴν εἰς ἀγῶνας εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἡσκοῦντο ὑποχρεωτικῶς, ὅλοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ἐπὶ ἓνα πλήρη μῆνα προηγουμένως.

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α

Ἡ Ἀρχαία Ὀλυμπία οὐδέποτε ὑπῆρξε τόπος κατοικίας. Οἱ μοναδικοὶ κάτοικοί της ἦσαν οἱ ἱερεῖς. Κεῖται ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Ἀλφειοῦ, ὅπου ἡ μυθολογία ἱσχυρίζεται ὅτι ὁ θεὸς τοῦ ποταμοῦ κατεδίωξε τὴν νύμφην

./.

Ἀρέθουσαν μέχρι κάτω εἰς τὴν πλησίον εὐρισκομένην θάλασσαν, ἀπὸ ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὰ κύματα τοῦ Ἴονίου Πελάγους, μέχρις οὗ τὴν ἐπρόφθασε εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς μακρυνῆς Σικελίας.

Ἡ Ὀλυμπία εἶναι γαλήνια. Ἐχει περάσει ἀπὸ πολλὰς περιπετείας σεισμῶν, πλημμυρῶν καὶ εἰσβολῶν βανδάλων, ἀλλὰ ἡ Ἱερὰ Ἀλτις, μὲ τὰ ἑρείπια τοῦ Ναοῦ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἥρας, τὰς στήλας τοῦ γυμνασίου καὶ τῆς παλαίστρας, καὶ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ γλύπτου Φειδίου, ἐπιβάλλουν αἴσθημα στοχαστικῆς γαλήνης καὶ διευκολύνουν τὴν νοερὰν ἀναπαράστασιν τῆς παλαιᾶς δόξης.

Ἄς μὴ λησμονῶμεν ποτὲ ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες ἦσαν ἀρχικῶς θρησκευτικὴ ἐορτή, ἡ ὁποία ἤρχιζε καὶ ἐτελείωνε μὲ θυσίας εἰς τοὺς θεοὺς. Ἄς μὴ λησμονῶμεν ἐπίσης ὅτι οἱ Ἀγῶνες ἐτελοῦντο εἰς περὶ ὁδὸν "σπονδῶν" - ἐκεχειρίαν ἀπὸ πᾶσαν πολεμικὴν ἐπιχείρησιν.

Ὁ Χῶρος τῆς Δ.Ο.Α.

Ἡ Ἱερὰ Ἀλτις τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας κεῖται εἰς τὰ πρηνῆ τοῦ λόφου "Κρόνιον" ἀπὸ οὗ - ὡς ἐπίστευετο ὁ Ζεὺς παρηκολούθει ἀθάτος τοὺς Ἀγῶνας. Πέραν, εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ἱερᾶς Ἀλτεως εὐρίσκεται τὸ ἀρχαῖον Στάδιον, τὸ ὁποῖον ἀπεκαλύφθη κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τὸ 1961. Πλησίον τοῦ Κρονίου, πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς συγχρόνου δημοσίας ὁδοῦ ἡ ὁποία συνορεύει μὲ τὸ ἀρχαῖον στάδιον (καὶ πρόκειται νὰ ἐξαφανισθῇ) εὐρίσκεται τὸ κτῆμα τῆς Δ.Ο.Α. Τὰ νέα κτίρια ἔχουν κτισθῇ ἀμφιθεατρικῶς εἰς τρόπον ὥστε δέν ἔρχονται καθόλου εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν γαλήνην τοῦ τοπίου, οὔτε καὶ φαίνονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χώρους.

ΤΟ ΑΛΣΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἀκαδημίας ἔχει δημιουργηθῇ τὸ Ἄλσος Κουμπέρτεν. Εἶναι μία ἀλλέα ἡ ὁποία περιβάλλεται ἀπὸ κυπαρίσσια. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἀλλέας αὐτῆς ὑπάρχει μία ἀναμνηστικὴ στήλη ἡ ὁποία περιέχει τὴν καρδίαν τοῦ PIERRE DE COUBERTIN, τοῦ ἀναβιωτοῦ τῶν συγχρόνων Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν κατ'ἐπιθυμίαν τοῦ ἐκφρασθεῖσαν εἰς τὴν διαθήκην του.

Συνήθως είναι δυνατόν, με ἀναχώρησιν σχεδόν μόλις χαράξη νά ἐπιστρέψῃ κανεὶς εἰς τὰς Ἀθήνας μέσῳ Δελφῶν. Τό πούλμαν προχωρεῖ πρὸς τὸ Αἴγιον ὅπου περιμένει κανεὶς τὸ πορθμεῖον διὰ νά διασχίσῃ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον κατὰ ἀπὸ ἓνα βαθύσκιον πλάτανον. Ὁ πλάτανος αὐτός λέγεται ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος κατὰ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκάθησεν ὁ Πausanias κατὰ τὸν 2ον μ.Χ. αἰῶνα καὶ τὸν ὁποῖον ἀναφέρει, διότι ὁ Pausanias, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τόσον^{πολύ} ἀπὸ τὰς γνώσεις μας τῆς τοπογραφίας καὶ τῶν μνημείων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἦτο ὁ πατὴρ ὅλων τῶν συντακτῶν βιβλίων ξεναγήσεως. Τό ταξίδιον μέ τὸ πορθμεῖον μέχρι τοῦ μικροῦ λιμένος τῶν Δελφῶν, τὴν Ἰτέαν, διαρκεῖ ὀλίγον περισσότερον ἀπὸ δύο ὥρας. Ἀπὸ τὴν Ἰτέαν τὰ πούλμαν ἀνέρχονται πρὸς τοὺς Δελφοὺς ἐπάνω ἀπὸ τὴν Κρυσσαῖαν πεδιάδα, μίαν μεγάλην γκριζοπράσινην θάλασσαν ἀπὸ ἐλαιόδενδρα. Οἱ Δελφοὶ εἶναι σκαρφαλωμένοι εἰς τὰς ὑψηλὰς βραχῶδεις κατωφερείας τοῦ Παρνασσοῦ, τῆς κατοικίας τοῦ μικροσκοπικοῦ θεοῦ, τοῦ Ἑρωτος.

Τό τοπίον τῶν Δελφῶν εἶναι ἄγριον καὶ ἐμπνέει δέος. Ἦτο ἡ ἔδρα τοῦ πλέον φημισμένου μαντείου τῆς ἀρχαιότητος. Εἶχε στάδιον ὑψηλὰ πλησίον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ θεάτρου καὶ ἐκεῖ ἐτελοῦντο, κάθε τέσσαρα ἔτη, οἱ Πυθικοὶ Ἀγῶνες, οἱ δεῦτεροι ἀπὸ ἀπόψεως σημασίας μετὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς. Ὡς ἀναμένεται ἴσως, πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ κυρίου τῶν Δελφῶν, εἰς ἐκ τῶν Ἀγῶνων τῶν Πυθίων ἦτο ὁ Ἀγὼν διὰ τοὺς ῥαψωδοὺς καὶ τοὺς τραγουδιστάς.

Οἱ Δελφοὶ ἦσαν ἐπίσης ἡ ἔδρα τῆς σηματικωτέρας ἀμφικτυονίας τῆς ἀρχαιότητος, δηλαδή τοῦ συνασπισμοῦ τῶν Πόλεων τῆς περιοχῆς διὰ κοινὴν λατρείαν καὶ κοινὴν ἄμυναν.

Οἱ Δελφοὶ, ὅπως καὶ ἡ Ὀλυμπία, ἔχουν μουσεῖον μέ τὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα τὰ ὁποῖα ἀνεκαλύφθησαν ἐκεῖ καὶ εἶναι ἀμφότερα μετὰ τῶν πλέον ἐνδιαφερόντων, ἐκτός ἀπὸ τὸ Ἑθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

ΑΠΟ ΔΕΛΦΟΥΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ἀπόστασις εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 100 μιλίων. Πολλὰ ἐνδιαφέροντα μέρη περνᾷ κανεὶς. Ὁ Παρνασσὸς φαίνεται εἰς ὅλον τὸ μεγαλεῖον του ὅπως καὶ ὁ Ἑλικὼν, ὅπου κατοικοῦσαν αἱ Μοῦσαι. Διασχίζομεν τὴν εὐφορον πεδιάδα τῆς Κωπαΐδος, ἡ ὁποία ὄχι πρὸ

μακροῦ ἦτο ἐλώδης περιοχή, ἀλλὰ ἡ νέα διαδρομή δέν διέρχεται πλέον διά τῶν θηβῶν - κάποτε, μετά τās 'Αθήνας καί τήν Σπάρτην καί πρό τοῦ Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, ἡ ἰσχυροτέρα πόλις τῆς 'Αρχαίας 'Ελλάδος. Εἰς τās Θήβας ἐγεννήθη ὁ ποιητής Πίνδαρος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει δώσει τόσον πολλά, ἀφιερωμένα εἰς τούς νικητάς τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων, τά ὅποια μᾶς ἐνθυμίζουν ὅτι οἱ 'Αγῶνες δέν ἦσαν μόνον μίᾱ σωματική ἀγωνιστική ἐκδήλωσις, ἀλλὰ θρησκευτική τελετή τῆς ὁποίας οἱ σκοποί ἦσαν ἡ ἐπιδίωξις τῆς εἰρήνης, ἡ διαμόρφωσις πολιτῶν μέλχακτῆρα, ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ἀνθρώπου ψυχικῶς, πνευματικῶς καί πολιτιστικῶς.

"Ας ἐνθυμούμεθα ἐπίσης ὅτι κατὰ τήν ἐποχὴν τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων ἐπίστευον ὅτι τό ὠραῖον ἦτο καί καλόν, καί ὅτι τό καλόν ἦτο καί ὠραῖον. Τά κηρύγματά των ἐδίδασκον "Γινῶθι σ'αὐτόν" καί "Μηδέν ἄγαν". Κηρύγματα τά ὅποια εἶναι πολύτιμα καί ἰσχύουν καί σήμερον ὅπως εἰς τό μακρινόν παρελθόν.--

